

VLAAMSE RAAD

BIJZONDERE ZITTING 1995

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

7 AUGUSTUS 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1
L. Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	2
T. Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	7
E. Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	12
E. Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	14
L. Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	17
L. Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	20
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	24
E. Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	25
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	28
L. Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	28
E. Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	28
REGISTER	30

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 6
van 28 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenten met bijzonder taalstatuut – Werkgroep

In november 1994 werd een permanente werkgroep opgericht waarin deskundigen zetelen van alle departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze werkgroep zou onderzoeken welke problemen er zich voordoen in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut en maatregelen voorstellen om het Vlaams karakter van de betrokken gemeenten te vrijwaren. Een voorlopig rapport zou in de maand maart aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Kan de minister bevestigen dat dit inderdaad is gebeurd ?

Wanneer mag het definitief rapport worden verwacht ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Overeenkomstig de tekst van het Vlaamse regeerakkoord zal de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand rond Brussel een versterkt actieprogramma opzetten, met bijkomende maatregelen op alle domeinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is.

Dit actieprogramma wordt momenteel bij prioriteit voorbereid.

Hiervoor wordt uiteraard een beroep gedaan op de permanente administratieve werkgroep waarnaar de vraagsteller verwijst.

Dit actieprogramma zal verder worden voorbereid na overleg met de betrokken Vlamingen en in samenwerking met de provincie.

Tevens zullen de resultaten van een lopende wetenschappelijke onderzoeksopdracht worden ingebracht in de strategische beleidsopties.

Vraag nr. 11
van 13 juli 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Export Plus Plan – Stand van zaken

Na de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie in 1993 ontstond het Export Plus Plan.

Uitkeringsgerechtigde werkloze schoolverlaters zouden ervaring kunnen opdoen in exporterende bedrijven.

Graag had ik van de minister-president vernomen of deze maatregel werd uitgevoerd.

Zo ja, sinds wanneer en hoeveel jongeren nemen eraan deel ?

Zo neen, waarom werd het niet uitgevoerd en is er een alternatief bedacht ?

Antwoord

Eind 1994 werd door de ter zake bevoegde Vlaamse ministers en de directeur-generaal van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel een conventie ondertekend betreffende de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen bij de VDBH.

Het Jeugdwerkgarantieplan bepaalt als algemene voorwaarde dat de kandidaten minstens 2 jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos en jonger dan 25 jaar dienen te zijn. De bijlage tot de conventie bepaalt de kwalificatie van de kandidaten : licentiaat of hoger onderwijs van het lange type, of hoger onderwijs van het korte type.

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding is er niet in geslaagd om kandidaten te selecteren die aan het vereiste profiel voldoen, door de voorwaarden inzake leeftijd en werkloosheidsduur enerzijds en de kwalificatievereisten anderzijds.

De tijd is inmiddels zo ver gevorderd dat het om functionele en organisatorische redenen niet meer aangewezen is het project Export-Plus-Plan nog voor enkele maanden op te starten, aangezien de conventie afloopt op 31 december 1995.

Vraag nr. 12
van 13 juli 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Promotie buitenlandse handel – Economische vertegenwoordigers

Vlaanderen wordt in het buitenland door heel wat verschillende economische vertegenwoordigers gepromoot. Er zijn de gemeenschapsattachés, toerismevertegenwoordigers, VVOB-coöperanten (Vlaamse vereniging voor ontwikkelingssamenwerking en technische bijstand)...

Graag had ik van de minister vernomen of er nog andere economische vertegenwoordigers zijn, wat hun concrete taak is, en in welke mate al deze vertegenwoordigers gestructureerd zijn in een samenwerkingsverband.

Antwoord

In de strikte zin van het woord beschikt Vlaanderen in het buitenland over drie categorieën van economische vertegenwoordigers: investeringsprospectoren, Vlaamse economische vertegenwoordigers, landbouwattachés.

De Vlaamse regering heeft beslist het net van de investeringsprospectoren uit te breiden tot 4 investeringsprospectoren in de Verenigde Staten (Boston, Chicago, Dallas, San Francisco), twee investeringsprospectoren in het Verre Oosten (Singapore en Tokio) en twee investeringsprospectoren in Europa (standplaats Brussel). Deze investeringsprospectoren hebben als taak buitenlandse investeerders naar Vlaanderen aan te trekken. Zij behoren tot de dienst Investeren in Vlaanderen. Daarnaast zal in Tokio ook een technologisch attaché worden gevestigd. Hij moet de technologische uitwisseling en samenwerking tussen Vlaanderen en Japan bevorderen.

Het net van Vlaamse economische vertegenwoordigers bestaat momenteel uit 69 personen in 64 plaatsen in 43 landen. Zij hebben als taak de Vlaamse bedrijven te begeleiden bij hun exportinspanningen op buitenlandse markten, o.a. door individuele inspanningen en door het realiseren van het actieprogramma van de VDBH.

In Keulen en Parijs is er een landbouwattaché. De taak van deze vertegenwoordigers is de promotie van de verse producten van land- en tuinbouw en van de visserij op de Duitse respectievelijk Franse markt. Voor de promotie op de andere markten heeft de Vlaamse Dienst voor Agromarketing (VLAM) een overeenkomst afgesloten met de VDBH.

De andere Vlaamse vertegenwoordigers, de gemeenschapsattachés, vertegenwoordigers van toerisme, vertegenwoordigers van VVOB, hebben geen strikt economische opdracht.

De werking van het netwerk in het buitenland zal verder op elkaar worden afgestemd.

Vraag nr. 13
van 13 juli 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Promotie buitenlandse handel – Exportadviseurs

De Vlaamse activiteiten in verband met buitenlandse handel zijn erg verscheiden.

Voor het beter bekend maken bij het bedrijfsleven van de mogelijkheden ter promotie van de buitenlandse handel en het afstemmen van de verschillende initiatieven op elkaar zijn essentieel, zeker voor de KMO's. In 1994 werd daarom beslist exportadviseurs aan te stellen in elke provincie.

Graag had ik van de minister-president vernomen of het idee van de exportadviseurs werd doorgezet.

Zo ja, welke concrete stappen zijn al gezet om het uit te voeren?

Zo neen, waarom werd dat idee afgevoerd of niet uitgevoerd en werd er dan een alternatief ontwikkeld?

Antwoord

Artikel 5 van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel bepaalt dat de VDBH personeelsleden belast met de taak van exportadviseur.

Onlangs heeft de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel mij het dossier "Exportadviseurs" ter beschikking gesteld.

Het ligt in mijn bedoeling het project dit jaar ter goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse regering, zodat het in de loop van 1996 operationeel kan worden.

Vraag nr. 14
van 18 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvest – Nieuwe projecten

Tijdens het debat over de regeringsverklaring verklaarde de minister-president dat twee projecten in het kader van Vlabinvest werden aangevat.

Kan hij mij meedelen hoe het verder verloop van het project eruit ziet en welke bedragen daarmee zijn gemeoid?

Antwoord

De werken voor het project in Sint-Genesius-Rode werden op 3 juli jl. aangevat. Het betreft hier de bouw van 13 huurappartementen in het centrum van Sint-Genesius-Rode. Bij dit project, een initiatief van de intercommunale Haviland, wordt de helft (22,9 miljoen frank) van de leninglast gefinancierd door Vlabinvest.

Het project in Wezembeek-Oppem, eveneens een initiatief van de intercommunale Haviland, dient om stedenbouwkundige redenen te worden aangepast. De totale investeringen van dit project worden geschat op 70 miljoen frank, waarin Vlabinvest voor maximaal de helft kan bijdragen. De finale bijdrage van Vlabinvest zal worden bepaald aan de hand van een nieuw financieel dossier.

L. VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 1
van 27 juni 1995
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Onvolledige lagere scholen – Toekomst

In Vlaanderen zijn heel wat lagere scholen met onvolledige structuur. Bijvoorbeeld enkel eerste graad of enkel tweede en derde graad. Dit is reglementair te organiseren en subsidieerbaar. Deze scholen hebben zich

ondertussen georganiseerd voor volgend schooljaar.

Naar verluidt ligt een omzendbrief klaar (bron : COV-blad) om lagere scholen met onvolledige structuur vanaf volgend jaar te verbieden.

1. Is het juist dat vanaf volgend schooljaar nog enkel volledige lagere scholen worden gesubsidieerd ?
2. Wat zijn de redenen daarvoor ?
3. Is er hierbij in een overgangsperiode voorzien ?
4. Zo ja, wanneer worden de lagere-schooldirecties hiervan verwittigd ?

Antwoord

1. Vanaf volgend schooljaar (1995-96) moeten nieuwe scholen en bestaande scholen waarvan de structuur wordt gewijzigd, het niveau lager onderwijs volledig organiseren opdat leerlingen van zes tot twaalf jaar er onderwijs kunnen genieten. Dit is aan alle Vlaamse scholen meegedeeld met de omzendbrief OND/II/2.2./PO van 1 juni 1995.
2. De maatregel in bovengenoemde omzendbrief is getroffen om onverantwoorde splitsing van bestaande scholen tegen te gaan en de leerlingen, in het perspectief van de te bereiken eindtermen, een ononderbroken periode van onderwijs in één school voor de hele duur van het lager onderwijs te garanderen.
3. Er wordt in principe niet in een overgangsperiode voorzien. Er wordt wel een speciale regeling getroffen voor twee scholen die samen gemengd onderwijs willen verstrekken en dit denken te doen door elk een gedeelte van het lager onderwijs te organiseren. Deze scholen zullen toch moeten fuseren, maar zullen beide directeurs in een overgangsregeling verder kunnen laten functioneren.
4. De reglementering voor de speciale regeling in 3 vernoemd, wordt voorbereid. De scholen zullen eerstdaags daarvan worden verwittigd.

Vraag nr. 3 van 27 juni 1995 van mevrouw N. MAES

Ambtenarij – Sekseneutrale beroepsnamen

Enkele maanden geleden heeft de minister aan een autoriteit op het gebied van taal en sekseverschillen opdracht gegeven om voor het Vlaams ministerie van Onderwijs en Ambtenarenzaken een verkorte lijst van beroepsnamen samen te stellen.

Er werd in het vooruitzicht gesteld dat er eerst een steekproef onder de ambtenaren zou worden georganiseerd om te inventariseren welke benamingen in de administratie bruikbaar zijn. Daarna zou deze lijst als richtlijn worden ingevoerd.

De Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren besloot in maart 1995 een dringend beroep te doen op het comité van ministers van de Taalunie om de besluitvorming over de eventuele feminisering van beroepsna-

men te laten lopen via de Taalunie.

1. Heeft de minister zich reeds tot de Taalunie gericht ?
2. Hoever staat het met de voorbereiding van deze lijst en kan hij nu al meedelen wanneer deze lijst eventueel zou kunnen worden ingevoerd ?
3. Op welke wijze wordt er in dit dossier samengewerkt met de minister voor het Gelijke Kansenbeleid van de Vlaamse regering ?

Antwoord

1. Nog onder de vorige legislatuur heeft de Vlaamse minister, bevoegd voor Cultuur, zich tot de Taalunie gericht met de vraag of deze bereid zou zijn zich over vervrouwelijking van beroepsbenamingen te buigen. De Taalunie antwoordde hierop dat zij dit niet prioritair wenst te behandelen.
2. Het opstellen van een lijst van vervrouwelijkte beroepsbenamingen werd gefinaliseerd. Het is niet de bedoeling het gebruik van vervrouwelijkte beroepsbenamingen binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op te leggen. De lijst is een leidraad voor wie er gebruik van wil maken. Op dit ogenblik circuleert, via de emancipatieambtenaar, de verkorte versie van de lijst, met de bedoeling de wenselijkheid en maatschappelijke aanvaardbaarheid ervan bij de ambtenaren na te gaan.
3. De lijst werd bezorgd aan de Vlaamse minister voor het Gelijke Kansenbeleid. Het is de bedoeling om in overleg conclusies te formuleren m.b.t. de mogelijkheden tot implementatie van de lijst. Ik signaleer overigens dat de lijst eveneens werd bezorgd aan de federale minister bevoegd voor Gelijke Kansenbeleid, met dezelfde doelstellingen voor ogen.

Vraag nr. 4 van 28 juni 1995 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Taalbadscholen – Organisatie

In de loop van de maand maart geraakte bekend dat de minister van Onderwijs in Antwerpen, Gent en Mechelen zogenaamde taalbadscholen heeft aangewezen. Het gaat om scholen die zelf geen buitenlandse leerlingen tellen, maar deze leerlingen tijdelijk zouden opvangen om ze taallessen te geven.

Kan de minister mij meedelen of het de bedoeling is aparte klassen voor deze leerlingen te organiseren ?

Zal dit het leerproces van de ingeschreven leerlingen niet vertragen ?

Hoeveel tijd zou het taalbad in de gastscholen in beslag nemen ?

Welke scholen zijn bij dit initiatief betrokken ?

Hoe komt het dat de stad waar de aanwezigheid van anderstalige kinderen in het Nederlandstalig onderwijs wellicht het grootst is, met name Brussel, blijkbaar geen deel uitmaakt van dit project ?

Antwoord

1. De taalbadscholen waarvan sprake zijn scholen die instaan voor het onthaal en de opvang van anderstalige nieuwkomers. Anderstalige nieuwkomers zijn leerlingen van vreemde nationaliteit die recentelijk zijn aangekomen in België en geen Nederlands spreken. Bedoeling van het taalbad is deze specifieke groep kinderen en jongeren op zo kort mogelijke tijd voldoende Nederlands aan te leren, zodat zij het gewone onderwijs kunnen volgen.
2. De taalbadformule is de snelste en meest effectieve manier om nieuw aangekomen, vreemde leerlingen het Nederlands eigen te maken, zodat zij kunnen worden ingeschakeld in het Vlaams onderwijssysteem. Door dit intensief programma Nederlands zijn de leerlingen in staat om op ten hoogste één schooljaar voldoende Nederlands te leren. Nadien kunnen zij aansluiten op hun niveau in de gewone Vlaamse klas. Daarvoor is nodig dat er intensief en gedurende lange periode verschillende facetten van de taal worden ingeoeffend. Voor het basisonderwijs werd, omwille van pedagogische en sociale redenen, geopteerd om dit taalbad voor de helft van de lestijd (12 lessen) te organiseren. De rest van de tijd gaan de leerlingen terug naar hun klasgroep. In het secundair onderwijs wordt alle lestijd besteed aan Nederlands, naast godsdienst of zedenleer.
3. De omzendbrief van 1 augustus 1994 bepaalt dat scholen die meer dan 6 anderstalige nieuwkomers tellen een beroep kunnen doen op bijkomende ondersteuning om een taalbad te organiseren. In bepaalde gemeenten zijn de scholen die in aanmerking komen in aantal beperkt. De beperking geldt in gemeenten waar het Rode Kruis onthaalcentra organiseert en in steden waar er in het verleden een overaanbod was.
4. Voor Brussel zijn geen beperkingen opgelegd. Scholen kunnen een taalbad organiseren als ze 6 anderstalige nieuwkomers tellen. De meeste anderstalige nieuwkomers kiezen voor het Franstalig onderwijs, zodat er weinig vraag is.

Vraag nr. 5**van 28 juni 1995****van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN***Nederlandstalig onderwijs Brussel – Werkgroep*

Op mijn vraag van 16 februari 1995 antwoordde de minister dat hij kortelings de werkgroep zou bijeenroepen die gezamenlijke voorstellen moest uitwerken met betrekking tot het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, teneinde de resultaten te vernemen.

Kan de minister mij meedelen of deze bijeenkomst heeft plaatsgehad en wat in dat geval de resultaten waren ?

Antwoord

De werkgroep die gezamenlijke voorstellen moet uitwerken met betrekking tot het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is reeds verscheidene malen bijeengekomen.

Daar de besprekingen binnen deze werkgroep niet beëindigd zijn, werd nog geen voorstel geformuleerd.

Vraag nr. 6**van 30 juni 1995****van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN***Studiebegeleiding – Migranten*

Eind april geraakte bekend dat in de toekomst alle gemeenten en scholen in aanmerking komen voor het migrantenbeleid in het onderwijs.

Er werd onder meer gepreciseerd dat in de tweede graad van het secundair onderwijs speciaal aandacht zou worden besteed aan een individuele aanpak van de migrantenleerlingen via studiebegeleiding en remediering.

Kan de minister mij meedelen in welk opzicht deze individuele aanpak verschilt van de aanpak die Vlaamse leerlingen met leer- of studiemoeilijkheden en -problemen te beurt valt ?

Antwoord

1. Het betreft een project in de tweede graad van 20 secundaire scholen. Het project is erop gericht om de doorstroming van migranten naar de derde graad in het algemeen vormend, technisch of kunstonderwijs te bevorderen. Dit gebeurt door te werken aan het leerstofaanbod en door een betere begeleiding van de leerling.
2. De uitgangspunten en werkwijzen voor de leerlingenbegeleiding zijn niet fundamenteel verschillend voor migrantenleerlingen en voor Vlaamse leerlingen. Wel wordt rekening gehouden met de verschillen in thuissituatie.

Vraag nr. 7**van 7 juli 1995****van de heer L. SANNEN***Onderwijs – Commissie Laakbare Praktijken*

Bij de commissie Laakbare Praktijken kunnen ouders terecht met klachten, onder meer indien ze vinden dat bepaalde commerciële activiteiten binnen de school onaanvaardbaar zijn. In de praktijk blijkt dat nogal wat scholen zich niet echt storen aan artikel 41 van de schoolpactwet, enerzijds omdat de ouders niet op de hoogte zijn van de wetgeving of van de mogelijkheid tot klacht, of anderzijds omdat ze niet weten waar ze met hun klachten terecht kunnen. Het mei-nummer van Klasse was een gezonde informatieve uitzondering.

1. Ter weerlegging of ter staving van mijn argumentering : hoeveel klachten heeft deze commissie voorgesteld gekregen sedert 1 januari 1992 ? In hoeverre is het aantal klachten een weerspiegeling van het aantal overtredingen ?
2. Kunnen die klachten gegroepeerd worden onder bepaalde hoofdingen ? Zo ja, kan de minister een opdeling geven van de klachten naar hun aard ?

3. In hoeveel gevallen haalden de klagers gelijk ?
4. Zijn de klachten en hun behandeling ter inzage ? Worden ze gepubliceerd ? Zo ja, waar ?
5. Acht de minister het niet nodig deze commissie wat meer naambekendheid te geven ?

Antwoord

1. en 2. Sinds 1 januari 1992 werden aan de commissie Laakbare Praktijken vier klachten voorgelegd, waarvan twee met betrekking tot het verbod op handelsactiviteiten.

De andere klachten betroffen het verbod op politieke propaganda en oneerlijke concurrentie tussen onderwijsinstellingen.

Artikel 43 van de schoolpactwet bepaalt dat de bevoegde minister bij kennisname van vermoedelijke overtredingen beslist of de zaak voor de commissie wordt gebracht. Het voorafgaand advies van de commissie is niet vereist wanneer deze commissie reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag met hetzelfde onderwerp. Eén klacht wegens verboden handelsactiviteiten is om die reden niet overgemaakt aan de commissie, en onmiddellijk beantwoord.

3. Eén klacht wegens verboden handelsactiviteiten werd door de commissie gegrond geacht. Een tweede is nog in behandeling.
4. De werkings- en procedureregels van de commissie Laakbare Praktijken (KB 14 september 1987, BS 7 november 1987), alsmede het huishoudelijk reglement waarborgen de rechten van klager en beklagde, onder meer door hun het recht te verlenen vooraf het dossier te raadplegen, met eventuele bijstand van een advocaat.

Voor wat een algemeen inzagerecht betreft, verwijst ik naar het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in diensten en instellingen van de Vlaamse executieve. Het advies van de commissie vormt enkel de voorbereiding op een eindbeslissing van de minister, en is als niet-bindend advies niet onderworpen aan de openbaarheid zolang geen eindbeslissing is genomen (art. 3, laatste lid).

De adviezen worden niet systematisch gepubliceerd. De omzendbrief inzake laakbare praktijken, die alle onderwijsinstellingen ontvangen, (kenm. 05 juni 1989, Kab. Gemeenschapsminister Jur/6) wordt wel geactualiseerd op basis van de adviezen van de commissie.

5. De meeste klachten over verboden handelsactiviteiten gaan uit van middenstandsverenigingen en beroepsverenigingen, of van individuele middenstanders. De bekendheid van de commissie bij deze organisaties is vrijwel algemeen.

Vraag nr. 8 van 12 juli 1995 van de heer M. VERLINDEN

Universiteit Boekarest – Leerstoel Nederlands

In zijn schriftelijke vraag nr. 224 van 7 augustus 1990 peilde de heer Guido Janzegers naar de modaliteiten bij de aanstelling van een tweede docent Nederlands aan de Universiteit van Boekarest.

In zijn antwoord stelde de voorganger van de minister dat die aanstelling moest worden bekeken in het kader van de Nederlandse Taalunie en dat redelijkerwijze de nieuwe bijkomende docent uit Vlaanderen zou moeten komen, vermits de eerste uit Nederland afkomstig was.

Mag ik van de minister vernemen hoe het op dit ogenblik staat met die leerstoel Nederlands aan de Universiteit van Boekarest ?

Naar verluidt zouden ook andere Roemeense universiteiten, zoals bijvoorbeeld de Transsilvaanse Universiteit van Brasov (die beschikt over de vanuit Vlaanderen geschonken "Mediatheca Norbert De Taeye"), de wens hebben uitgedrukt een leerstoel Nederlands te organiseren. Graag vernam ik dan ook of er buiten Boekarest nog andere universiteiten of hogescholen zijn in Roemenië die over een leerstoel Nederlands beschikken.

Antwoord

1. Aan de universiteit van Boekarest wordt op dit ogenblik Nederlands als hoofdvak B gegeven. Dat wil zeggen dat de studenten, naast een andere Germaanse taal (als hoofdvak A) ook Nederlands kunnen studeren. De studie duurt 5 jaar. De huidige hoofddocent is dr. G. Nicolaescu, een Roemeen.
2. De hoofddocent wordt bijgestaan door drs. C. Linthorst, afgestudeerd aan de Universiteit van Amsterdam (UvA). De UvA heeft met de universiteit van Boekarest een uitwisselingsakkoord voor docenten en de aanstelling van drs. Linthorst past in dit akkoord. De uitwisseling wordt gefinancierd door de UvA c.g. universiteit van Boekarest. Bij dit initiatief is de Nederlandse Taalunie (en dus ook Vlaanderen) niet verder betrokken.
3. De Nederlandse Taalunie heeft sinds begin 1994 een stimuleringsprogramma Neerlandistiek in Oost-Europa lopen, dat over een periode van 4 jaar ongeveer 5 miljoen frank zal verdelen over Oost-Europese universiteiten. Dit bedrag (1/3 Vl., 2/3 Nl.) wordt o.a. besteed aan docentschappen Neerlandistiek in Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Polen en Rusland. Aan verschillende van deze universiteiten zijn Vlamingen werkzaam (o.a. Brno, Boedapest, Warschau) die worden betaald uit deze middelen.
4. In het kader van dit stimuleringsprogramma werden geen afspraken gemaakt met Roemenië, al steunt de Taalunie, occasioneel, met boekenkredieten de vakgroep in Boekarest. Op korte termijn zal de Taalunie geen extra docent Nederlands in Boekarest financieren, maar indien het programma na 1997 wordt voortgezet, kan Roemenië wel in aan-

merking komen om deel te nemen aan het stimuleringsprogramma.

Vraag nr. 9
van 12 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN

Deliberatie – Beroepsprocedure

Het gebeurt dat ouders niet instemmen met de beslissing van de delibererende klasseraad. Zij kunnen dan hiertegen beroep aantekenen. In de praktijk kan die procedure aanslepen en dat betekent, in het geval van een herexamen, dat de betrokken leerling het schooljaar gewoon moet overdoen. De leerling krijgt immers, in afwachting van een definitieve uitspraak, geen getuigschrift van het voorbije schooljaar. Gewoonlijk zijn dan de relaties met de school in die mate verstoord, dat de leerling overstapt naar een andere school. Indien het beroep zou resulteren in een positieve beoordeling, dan is de leerling reeds enkele maanden achterop met de leerstof, wat dan weer niet bevorderlijk is voor goede resultaten bij de kerstexamens die begin december aanvangen.

Mij is in dit verband het geval bekend van een leerling die niet geslaagd was voor één enkel herexamen in een vijfde jaar hoger secundair onderwijs in een provinciale normaalschool. Daags na de deliberatie van 1 september tekenden de ouders beroep aan bij de gouverneur. Pas op 4 oktober krijgen de ouders een antwoord waarin wordt gezegd dat zij, na onderzoek, een schriftelijke klacht hadden moeten neerleggen bij de voorzitter van de interne beroepscommissie. Op 12 september hadden de ouders wel in een brief aan de directeur van de school hun bezwaren op een rijtje gezet. Op 6 oktober doen ze schriftelijk nog een beroep op twee leden van de bestuurscommissie van de betrokken school (leden van de bestendige deputatie). Een van hen stuurt dan een brief naar de directeur van de school met de vraag naar de beroepsprocedure en wat er nog kan gebeuren. Nadien wordt het stil en tot nu toe is er nog steeds geen verder nieuws.

Mij lijkt het dat er iets schort aan de beroepsprocedure. Zeker in geval van herexamens zou het wenselijk zijn de volledige procedure (neerleggen gemotiveerde klacht, onderzoek binnen de school en eerste beslissing, eventueel beroep bij een "externe" commissie en definitieve beslissing) binnen een redelijke termijn af te handelen. Zoniet is de beroepsprocedure gewoon zinloos. Een redelijke termijn zou alleszins 30 september niet mogen overschrijden omdat de meeste scholen op 1 oktober starten met het "definitieve" uurrooster.

Graag vernam ik van de minister of er in die zin maatregelen zijn genomen en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Het zogenaamd "verhaalrecht" waarover ouders en leerlingen beschikken ten aanzien van omstreden eindbeslissingen van delibererende klasseraden, ligt vervat in de artikelen 64 tot en met 70 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 1991 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs.

Hierin is opgenomen dat, na uitputting van desbetreffende beroepsprocedure, een definitieve beslissing van de klasseraad uiterlijk op 20 september van het daaropvolgend schooljaar moet genomen worden.

Onder "beslissing" wordt verstaan het expliciet wel of niet geslaagd beschouwen van de betrokken leerling, zonder enige mogelijkheid op uitstel via bijvoorbeeld het opleggen van herexamens.

Van deze – gemotiveerde – beslissing worden de ouders en de leerling onverwijld schriftelijk in kennis gesteld, zodat ruim voor het einde van de maand september de leerling weet waar hij met zijn verdere studie aan toe is.

2. In het kader van de rechtspositie van de leerling is een schoolreglement verplicht.

Dit reglement, waarin de rechten en plichten van de leerling zijn vastgelegd, bestaat uit ten minste drie onderdelen : het studie-, het orde- en het tuchtreglement ; bij de inschrijving wordt het aan de leerling overhandigd (artikelen 57 en 58 van hetzelfde besluit van 13 maart 1991).

Binnen het raam van het studiereglement is het gebruikelijk dat informatie is opgenomen met betrekking tot de verhaalmogelijkheden tegen controversiële eindbeslissingen van de delibererende klasseraden, inzonderheid ook wat de te respecteren termijnen betreft.

3. Tot op heden zijn mij geen individuele gevallen gesignaleerd waarbij door inrichtende machten en scholen de beroepsprocedure in het algemeen en de timing in het bijzonder zouden worden geschonden.

Niet uitzonderlijk daarentegen is dat bezwaren worden geuit tegen de bevestiging, na nieuwe samenkomen, door de klasseraad van de oorspronkelijke (door de ouders en de leerling betwiste) beslissing.

Ter zake echter kan het onderwijsdepartement niet optreden, vermits finaal de beoordelingsproblematiek ressorteert onder de pedagogische autonomie van de onderwijsverstreckers.

4. Voor een leerling waarvan pas in de loop van de maand september vaststaat in welk leerjaar hij precies kan worden toegelaten en waarvan de inschrijving daardoor laatijdig plaats vindt, voorziet dezelfde reglementering in een afwijkingsmogelijkheid.

Op vraag van de schooldirectie zal de bevoegde administratie Secundair Onderwijs de periode van niet-lesbijwoning tijdens het begin van het schooljaar in het correcte structuuronderdeel, als "gewetigde afwezigheid" erkennen.

Door deze regularisatie wordt de leerling een regelmatig ingeschreven en wordt hij niet uitgesloten van de latere studiebekrachtiging.

Vraag nr. 11
van 12 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN

Laatste schooldag – Ouderavond en proclamatie

Dit schooljaar viel de laatste schooldag op vrijdag 30 juni. Plichtsbewuste scholen organiseren dan hun proclamatie en ouderavond ofwel op vrijdagmiddag ofwel op vrijdagavond.

Een "ouderavond" organiseren overdag (een "oudermorgen" of "oudernamiddag" heet het dan) lijkt eigenlijk niet zo aangewezen. Niet alle ouders kunnen of wensen zich tijdens de normale werkuren vrij te maken of speciaal een verlofdag op te nemen om de eindresultaten van hun kinderen te komen bespreken met de leerkrachten. Het organiseren van die ouderavond op vrijdagavond wordt dan anderzijds ook niet in dank afgenomen. Het is hoe dan ook een feit dat heel wat mensen vrijdag reeds met vakantie vertrekken of tijd willen toekomen (vele boekingen lopen nog vanaf de eerste van de maand).

Scholen die deze problemen wilden omzeilen door hun proclamatie en ouderavond te zetten op donderdagavond, zagen zich verplicht op vrijdag voor een vrijwel halflange school een schooldag te improviseren en ouders brieven te sturen in verband met de "onwettige" afwezigheid van hun kind (dat dan later wel "ziek" zal blijken te zijn ...). Ook niet prettig voor een goede verstandhouding.

Deze situatie heeft te maken met de angst van sommige directies om sancties op te lopen wegens "onwettige" vakantiedagen. Sommigen trokken zich dat aan, anderen niet. Het gevolg was dat in een zelfde stad de ene school open was, terwijl de andere al dicht was, met als gevolg discussies over de interpretatie van de bestaande richtlijnen.

Graag vernam ik van de minister of er maatregelen werden getroffen om de voormelde problemen op te lossen. Welke concrete mogelijkheden krijgen de schooldirecties daarbij?

Antwoord

De in deze vraag aangehaalde problematiek past in de discussie rond het optimaal gebruik van de onderwijstijd.

De omzendbrief SO 39 van 13 januari 1995 stelt dat, wanneer gesprekken met leerlingen (hetzij in groep, hetzij afzonderlijk) naar aanleiding van de evaluatie zo georganiseerd zijn dat met iedere leerling effectief een grondig evaluatiegesprek kan worden gevoerd, deze activiteiten als lesdagen kunnen worden beschouwd.

De school bepaalt vrij of zij bij deze gesprekken al dan niet de ouders betreft.

Hieruit volgt dat de school kan opteren voor een contactdag in de loop van de dag, maar dat zij evenzeer – rekening houdende met de beroepsactiviteiten van de ouders – een contact- en evaluatieronde 's avonds kan organiseren.

Vermits voor de meeste leerlingen het schooljaar psy-

chologisch ten einde is na het laatste examen, is het voor de school niet altijd gemakkelijk om de leerlingen te motiveren om nog aan de verdere schoolactiviteiten deel te nemen.

Indien scholen zich toch willen organiseren rekening houdende met gezinnen die op 1 juli met vakantie vertrekken, dan kan de volgende suggestie eventueel enig soelaas bieden: de laatste dag van het schooljaar proclamatie en meedelen van alle resultaten en hieraan voorafgaand – eventueel op de vooravond ervan – de oudercontacten waarbij enkel wordt meegegeeld of de leerlingen al of niet geslaagd zijn voor welke vakken.

Leerlingen moeten aanwezig zijn op school tot op de laatste dag van het schooljaar. Afwezigheden moeten worden verantwoord.

De discussie over het optimaal gebruik van de onderwijstijd opentrekend, wil ik erop wijzen dat er duidelijk een spanningsveld is tussen schooltijd en gezinstijd. Het omschrijven van de activiteiten die tot de kerntaak behoren van het onderwijs en de vraag wanneer zij moeten georganiseerd worden, kan niet los staan van de reglementering omtrent de werkbelasting, bezoldigingsregeling en functieomschrijving van het onderwijzend personeel.

In deze legislatuur zal een gesprek hieromtrent zeker niet uit de weg worden gegaan.

T. KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU
 EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 2
van 6 juli 1995
van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Beschermde landschappen – Reclame

Het Vlaams regeringsbesluit inzake bescherming van landschappen somt de beperkingen op die aan de eigenaars van onroerende goederen die deel uitmaken van een landschap, worden opgelegd. Als regel geldt dat al wat niet verboden is, wordt toegelaten.

De gouverneur kan echter, door de wet van 7 augustus 1931 betreffende het behoud van monumenten en landschappen, met het oog op het behoud van de schoonheid van landschappen het aanplakken van reclame op bepaalde plaatsen verbieden.

Graag had ik van de minister vernomen in welke provincies dergelijke verbodsbepalingen werden uitgevaardigd, wanneer dit gebeurde en wat ze omvatten.

Is het – in het kader van de bescherming van landschappen – niet zinvol meer beleidsregulerend op te treden om de visuele verontreiniging door reclame, verkiezingspanelen, enzovoort, tegen te gaan?

Antwoord

De wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monu-

menten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1993, biedt de Vlaamse regering de mogelijkheid om door middel van een beschermingsbesluit erfdiensbaarheden op te leggen voor het behoud van het landschap. Het verbod om reclamepanelen of publiciteit aan te brengen behoort tot de standaardlijst van erfdiensbaarheden. Dit betekent dat dit verbod in bijna alle gevallen uitdrukkelijk wordt opgelegd.

Artikel 16 van voormelde wet bepaalt overigens : "Het verbod van reclamepanelen of gelijk welke publiciteit aan te brengen, hetzij op een gerangschikt monument of gebouw, hetzij in een gerangschikt landschap, sluit alle aanspraak op vergoeding uit."

Vraag nr. 3
van 6 juli 1995
van de heer J. GEYSELS

Geluidshinder – Muziekinstallaties in auto's

De laatste jaren worden wij geconfronteerd met het snel toenemende probleem van de "mobiele discotheken", dit wil zeggen auto's die uitgerust worden met een disproportionele geluidsinstallatie en die in staat zijn op korte tijd, op alle uren van de dag en van de nacht, hinder te veroorzaken voor iedereen die het ongeluk heeft langs de rijroute te verblijven.

Kan de minister mij meedelen of er een reglementering binnen Vlarem 2 bestaat voor deze bron van lawaaihinder ?

Zo ja, of er controles worden uitgevoerd op de naleving ervan ? Door wie ?

Zo neen, of er op korte termijn initiatieven worden gepland om aan deze bron van lawaaihinder paal en perk te stellen ?

Antwoord

Titel II van het Vlarem bevat geen reglementering op muziekinstallaties in auto's. Titel II van het Vlarem is in de eerste plaats een sectoriële wetgeving op hinderlijke inrichtingen die ingedeeld zijn volgens de indelingslijst van titel I van het Vlarem. Het gaat daarbij over inrichtingen waarvan de exploitatie gebonden is aan een bepaalde plaats en niet om mobiele inrichtingen zoals auto's. De nieuwe versie van titel II van het Vlarem, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 1 juni 1995, bevat wel kwaliteitsdoelstellingen voor het omgevingsgeluid ook buiten hinderlijke inrichtingen. Hieraan zijn echter geen emissievoorschriften gekoppeld voor niet ingedeelde inrichtingen, hetgeen wel het geval is voor ingedeelde inrichtingen.

In principe is het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen echter van toepassing. Zowel de bevoegde politieagenten en ambten van de gemeenten en provincies als de inspecteurs van de afdeling Milieu-inspectie van Aminoal zijn bevoegd voor de controle op de naleving van dit koninklijk besluit. Deze reglementering is echter geconcipieerd voor vaste installaties zoals dancings. Bij de controle is in een meting van het achtergrondgeluid

en het voortgebrachte geluid voorzien, en dit in een bewoond vertrek met gesloten ramen en deuren. Voor mobiele bronnen zoals auto's is de controle dus moeilijk en de reglementering dus niet adequaat.

Wel wens ik het lid te wijzen op enkele algemene bepalingen die van toepassing zijn :

- volgens artikel 56 § 1, 1° van het Strafwetboek is het verboden nachtlawaai te veroorzaken waardoor de rust van de bewoners kan worden gestoord ;
- in toepassing van de gemeentewet kunnen gemeenten, bijvoorbeeld in de vorm van een politiereglement, aanvullende reglementen uitvaardigen.

Vraag nr. 5
van 10 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN

De Velpe – Waterkwaliteit

Tot voor een vijftiental jaren was de Velpe nog over heel haar lengte een vrij zuivere rivier. Landbouw, industrie en bevolking belasten van jaar tot jaar de natuurlijke reiniging van de rivier en de vervuiling neemt zienderogen toe. Rioleringswerken (E40, Breissem ...), droge zomers en de constante daling van het grondwaterpeil verergeren nog die situatie.

Nochtans signaleren leden van een vissersclub mij dat het water van de Velpe in 1995 de norm viswaterkwaliteit zal moeten halen.

Graag vernam ik dan ook van de minister of er concrete maatregelen lopen om die doelstelling te halen en zo ja, welke ?

Antwoord

Alle Vlaamse oppervlaktewateren dienen overeenkomstig het besluit van de Vlaamse executieve van 21 oktober 1987 sinds 1 juli 1995 minstens aan de normen van de basiskwaliteit te voldoen.

In uitvoering van de Europese richtlijn 78/659/EEG kreeg de Velpe, volgens hetzelfde executievebesluit, tevens als bestemming viswater en dient ze dus ook te voldoen aan de immissienormen vermeld in het koninklijk besluit van 9 december 1987.

Uit het ontwerp-jaarverslag 1994 van het Demerbekkencomité blijkt dat de fysico-chemische waterkwaliteit van de Velpe daalt van bron naar monding. Enkel de bovenloop is matig van kwaliteit. De kwaliteit van de middenloop is sedert 1990 lichtjes verbeterd, terwijl deze van de benedenloop is verslechterd.

Uit de meest recente gegevens blijkt dus dat de gestelde voorwaarden inzake viswaterkwaliteit niet worden gehaald en dat er dus bijkomende maatregelen nodig zijn. Het stroomgebied van de Velpe is opgedeeld in 9 zuiveringsgebieden waarvoor telkens in specifieke maatregelen is voorzien.

Het rollend investeringsprogramma voor waterzuivering 1997-2001 dat in juni 1995 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd en voor uitvoering van de NV

Aquafin werd opgedragen, behelst voor de periode 1996-98 investeringen in het opwaarts gedeelte van het stroomgebied van de Velpe.

Afwaarts ter hoogte van Halen zullen, aansluitend op de bestaande of in uitvoering zijnde infrastructuur, de nog nodige werken in 1995 en 1998 worden uitgevoerd. In het middenstuk van de Velpe zullen de meeste investeringen tussen 1999 en 2001, en verder nog na 2001, plaatsvinden (zie het rollend IP per zuiveringsgebied in bijlage). Een beperkt aantal geplande investeringen werd voorlopig afgevoerd wegens het laag rendement.

Er dient te worden opgemerkt dat de gemiddelde rioleringsgraad in het stroomgebied van de Velpe slechts 60 % bedraagt. Op 1 februari 1995 keurde de Vlaamse regering een besluit goed met betrekking tot de gewestbijdrage voor de aanleg of de verbetering van gemeentelijke riolering en voor de realisatie van kleinschalige zuiveringsprojecten. Op de begroting 1995 van het Vlaams Gewest werd hiervoor een bedrag van 613 miljoen frank ingeschreven. Door de gemeenten in de Velpevallei werden geen rioleringswerken voor gewestbijdrage ingediend. Enkel voor de gemeente Bierbeek werd een project voor kleinschalige waterzuivering (250 inwoners) door middel van een percolatierietveld op de Kleinbeek in Opvelp ingediend. Dit project werd goedgekeurd voor subsidie in 1995.

Ten slotte kan nog worden gemeld dat, aansluitend op de realisatie van het wachtbekken op de Velpe in Kersbeek Miskom, door Aminal een proefproject zal worden gebouwd van kleinschalige waterzuivering door middel van waterplanten. Door dit proefproject zal het afvalwater van ongeveer 400 inwoners worden gezuiverd.

Vraag nr. 6
van 10 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN

Zandgroeve Bijvoorde – Vervuiling

Naar aanleiding van de schriftelijke vraag nr. 283 van 16 september 1993 van de heer Etienne Van Vaerenbergh over het mogelijk storten van asbest en vloeibaar afval in de zandgroeve van Bijvoorde in Kerkom (Boutersem), gaf de voorganger van de minister het bestuur Milieu-inspectie de opdracht hieromtrent een nader onderzoek in te stellen.

Uit het recente milieu-effectenrapport, uitgevoerd op verzoek van Interleuven, blijkt daarenboven dat bij proefboringen ernstige vormen van grondwatervervuiling werden vastgesteld. In de wetenschap dat heel wat inwoners van Kerkom nog gebruik maken of moeten maken van putwater (omdat er geen leidingwater beschikbaar is), lijkt mij een ernstig onderzoek gewenst met daaraan gekoppeld het nemen van de vereiste maatregelen, eventueel op kosten van de verantwoordelijken.

Mag ik van de minister vernemen wat het nader onderzoek heeft opgebracht en of de recente onthullingen geen aanleiding vormen voor een doorgedreven onderzoek en een doortastend optreden ?

Antwoord

Het bestuur Milieu-inspectie heeft nooit de opdracht gekregen een nader onderzoek in te stellen. De in het milieu-effectrapport vermelde vastgestelde verontreiniging is van die aard dat inderdaad verder onderzoek nodig is. Ik zal dan ook de administratie duidelijk de opdracht geven mij een degelijk dossier voor te leggen, zodat sanering op korte termijn zou kunnen worden ingezet.

Vraag nr. 7
van 10 juli 1995
van de heer G. CARDOEN

Aquafin – Werken in Galmaarden

Met het oog op de zuivering van de Markrivier, werden door Aquafin op het grondgebied van de gemeente Galmaarden werken uitgevoerd in twee fasen. Bij deze gelegenheid werden door Aquafin vooraf ook onderhandelingen gevoerd met de inwoners die moesten onteigend worden.

Allerlei geruchten doen hierover de ronde.

Aangezien het hier toch ook om een operatie gaat waarvoor de belastingbetaler de factuur moet vereffenen, zou ik graag informatie krijgen over volgende punten.

1. Werden alle inwoners die moesten onteigend worden vergoed op dezelfde basis ? Welke criteria en vergelijkingspunten werden hierbij gehanteerd ?
2. Hoeveel bedroegen de totale onteigeningskosten voor elk van beide fasen ?
3. Werden er ook voordelen in natura uitgekeerd ?
4. Worden de personen die door Aquafin zijn aangesteld om de onteigeningsgesprekken te voeren met de betrokken inwoners, door een administratieve instantie gecontroleerd ? Zo ja, door wie ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Innemingen in privaat eigendom

Project 92.539 fase 1 bestaat uit 43 innemingen en project 93.245 fase 2 bestaat uit 85 innemingen : in totaal 128 innemingen.

Hiervan zijn er 117 erfdiensbaarheden gelegen in parkgebied en landschappelijk waardevol gebied, die alle tegen dezelfde prijs werden overeengekomen, nl. 80 frank de lopende meter en 1.000 frank per inspectieput. Deze prijzen zijn conform de overeenkomsten tussen het Groene Front (BB, AA, UAP) en de BPE, Distrigas en Aquafin. Ze zijn gebaseerd op het koninklijk besluit van 15 maart 1966 betreffende de schaal der minimumuitkeringen aan private personen verschuldigd wegens de bezetting van hun domein door gasvervoerinstallaties. In de praktijk wordt aan de eigenaar in plaats van de jaarlijkse retributie een eenmalige vergoeding van 80 frank per strekkende meter en per leiding toegekend.

De overige 11 innemingen betreffen 8 bovengrondse aankopen en 3 ondergrondse aankopen.

Deze aankopen verschillen in prijs naargelang de aard van de grond waarin ze gelegen zijn (agrarisch gebied, bouwzone enz.) en de prijsopgave in deze gebeurde door de Ontvanger der Registratie, Kantoor der Registratie, Markt 2 te 1750 Lennik.

Bij deze 8 bovengrondse aankopen zijn er 5 die zich beperken tot inspectieputten, of overstorten (aankoopwaarde : resp. 100 frank, 4.500 frank, 1.400 frank, 735 frank en 1.562 frank) in landbouwgebied gekocht tegen de lokale landbouwprijzen.

De overige aankopen zijn bouwgronden die door de plaatsing van de collector ernstig worden bezwaard. Er werd nagezien in welke mate de bouwgronden na plaatsing van de collector nog bouwmogelijkheden boden.

Tevens werd er rekening gehouden met de uitwijkmogelijkheden voor de collector ingeval de eigenaars van de bouwpercelen overeenkomstig artikel 12 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige produkten en andere door middel van leidingen, en een notificatie van het ministerieel besluit van verklaring van openbaar nut, de verplaatsing van de leiding zouden vragen. Deze uitwijkmogelijkheden zijn er niet. Daarom werden deze percelen gekocht, teneinde na de plaatsing van de collector in de mate van het mogelijke deze gronden opnieuw openbaar te kunnen verkopen, met dan een opgelegde definitieve erfdienstbaarheid voor de collector. Op die manier werd vermeden dat de collector dient verplaatst te worden.

Al deze innemingen in volle eigendom gebeurden overeenkomstig het hierboven vermelde schattingsverslag.

Een probleem rees echter bij de bovengrondse inneming van een bebouwd perceel, kadastraal gekend als 1e Afd., Sectie D, nr. 728 m, waar de juridische onteigeningsprocedure reeds maanden aansleepte, wat onverantwoord was gezien de ecologische urgentie van het project RWZI Galmaarden en van de uitvoering van de toevoerleiding om afvalwater in de RWZI te krijgen. Door een raadsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden was er namelijk een bijkomende voorwaarde opgelegd om minimum 15 meter van de meest nabijgelegen woningen te blijven alsook van het natuurgebied.

De eigenaar van vermeld perceel stelde vooral de tracékeuze in vraag, nl. via privaat domein i.p.v. via een natuurgebied. Om uit de impasse te geraken, werd door bemiddeling van een schepen van de gemeente Galmaarden een vergadering belegd met alle betrokkenen, d.w.z. Aquafin, gemeentebestuur en stedenbouw, om dit ten gronde uit te praten. Op deze vergadering werd een overeenkomst bereikt om het tracé door het privaat domein aan te houden. Nadien werden door Aquafin de onderhandelingen met de eigenaar afgerond waarbij opnieuw de prijzen van het schattingsverslag werd aangehouden doch waarbij, gezien het perceel kadastraal gekend als 1e Afd., Sectie D, nr. 737c, onbebouwbare werd door bovengenoemd raadsbesluit, een

gebruiksrecht aan de eigenaar werd verleend zodat dit perceel ook wordt onderhouden.

2. De totale onteigeningskosten voor beide fasen bedragen tot op heden :

erf. : 540.220 frank (117 erfdienstbaarheden), OI en BI : 7.601.347 frank (591.850 frank voor ondergrondse innemingen en 7.009.497 frank voor bovengrondse innemingen).

Bedragen nog te vermeerderen met de notariskosten en te verminderen met de opbrengsten van de openbare verkoop.

3. Voordelen in natura

Er werden, met uitzondering van bovenvermeld gebruiksrecht, geen voordelen in natura uitgekeerd.

Het is evenwel evident dat de private eigendommen in hun oorspronkelijke toestand worden hersteld, eventueel via het aanbrengen van nieuwe teelaarde.

4. Overeenkomstig artikel 8 van de overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en Aquafin van 10 november 1993, voert Aquafin onderhandelingen in der minne teneinde tot de verwerving van de onontbeerlijke terreinen te komen. De standaardovereenkomsten en prijzen worden evenwel gecontroleerd op eenvormigheid door het Vlaams Gewest.

**Vraag nr. 8
van 12 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN**

Zandgroeve Bijvoorde – Afvalstort

In zijn schriftelijke vraag nr. 287 van 17 september 1993 handelde de heer Etienne van Vaerenbergh over de vergunningsaanvraag van de BVBA Nitelet uit Tienen die in haar zandgroeve, gelegen in de Kerkstraat in Kerkom (Boutersem) midden in een woonzone (woonuitbreidingsgebied volgens het gewestplan) een inrichting wilde exploiteren voor de opslag en overslag van industriële afvalstoffen.

Uit het antwoord van de voorganger van de minister bleek dat de firma enkel over een vergunning beschikte om een klasse III-stortplaats uit te baten, die op 27 september 1994 verviel. De firma had niet gewacht op het antwoord op haar aanvraag en was reeds op 2 maart 1993 begonnen met het opslaan, breken en verwerken van allerlei grof afval (beton, bouwmaterialen, e.d.).

Verder kondigde uw voorganger aan dat de Milieuspectie van Aminoal zich met de zaak zou bezighouden en dat bij de evaluatie van de aanvraag rekening zou worden gehouden met onder meer de "historiek" van de betrokken firma.

Mag ik van de minister vernemen wat er uiteindelijk geworden is van de klachten die door een aantal buurtbewoners werden geformuleerd en van het onderzoek door de Milieu-inspectie van Aminoal ? Graag vernam ik tevens wat er moet gebeuren met de hopen afval die vandaag nog op dit terrein liggen of worden aangevoerd.

Antwoord

Na analyse van de vraag wordt verondersteld dat deze betrekking heeft op het terrein van de BVBA Nitelet uit Tienen gelegen in de Kerkstraat en niet op de percelen van de BVBA Nitelet in de zandgroeve bekend onder de naam "Bijvoorde" aan de Molenweg in Kerkom.

Naar aanleiding van een telefonische klacht van 14 juni 1994 werd door de toezichthoudend ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie proces-verbaal opgesteld wegens het uitbaten van een vergunningsplichtige inrichting zonder vergunning, omdat inerte afvalstoffen werden opgeslagen zonder vergunning. Op dit ogenblik zijn er nog inerte "afvalstoffen" aanwezig op het terrein. In tegenstelling met de situatie in 1994, toen ongebrouwen opbraakmateriaal van wegenwerken werd opgeslagen, ligt er nu hoofdzakelijk bouw- en sloopafval die, overeenkomstig artikel 68 paragraaf 3 van het programmadecreet van 21 december 1990, geschikt is voor hergebruik. De opslag van deze materialen valt onder de omzendbrief "Verwijdering van bouw- en sloopafval" van 28 juli 1989 en is bijgevolg niet vergunningsplichtig. Aangenomen wordt dat de firma deze materialen gebruikt bij het uitvoeren van werken in de regio.

Naar aanleiding van een telefonische klacht van 3 april 1995, werd door de toezichthoudend ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie vastgesteld dat er geen inbreuken waren op de milieuwetgeving.

De vergunning voor het uitvoeren van een klasse II-stortplaats is sedert 28 september 1994 vervallen. Bijgevolg werd de exploitant door de toezichthoudend ambtenaar aangemaand de stortplaats af te werken conform de vergunningsvoorwaarden. De toezichthoudend ambtenaar heeft de exploitant tevens aangemaand een bijkomende bankgarantie te stellen, teneinde over de nodige garanties te beschikken dat de stortplaats zal worden afgewerkt zoals bepaald in de vergunning. Het bedrag van de bankgarantie werd door de BVBA Nitelet aangepast. Indien de exploitant nalaat deze afwerking uit te voeren kan de OVAM de bankgarantie aanslaan en de werken ambtshalve uitvoeren.

Ten slotte wijs ik erop dat het toezicht op het al dan niet aanwezig zijn van een milieuvergunning voor eventueel andere vergunningsplichtige inrichtingen, in de eerste plaats berust bij de burgemeester en dit conform artikel 58 van Vlarem I.

**Vraag nr. 9
van 12 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN**

Zandgroeve Bijvoorde – Grondwaterpeil

Het antwoord op schriftelijke vraag nr. 280 van 16 september 1993 van de heer Etienne Van Vaerenbergh over de waterschaarste in Kerkom naar aanleiding van de activiteiten in de zandgroeve van Bijvoorde, hield mijn aandacht gaande.

Hierin zegt de voorganger van de minister dat een vergunning voor de winning van grondwater niet vereist is, noch bij de exploitatie van de groeve, noch bij de (ver-

boden) stortactiviteiten. Wel zouden de bevoegde diensten van Aminoal opdracht hebben gekregen na te gaan of de vergunningsvoorwaarden (in het bijzonder wat de waterhuishouding betreft) werden nageleefd. De eigenaar van de groeve heeft namelijk op eigen houtje een riolering gelegd vanuit de zandgroeve naar de lager gelegen gracht langs de Bijvoordestraat. Hierdoor wordt het grondwater permanent gravitair gedraineerd op een diepte van 5 meter onder het normale grondwaterpeil. Verder wordt geregeld wekelang een waterpomp ingezet voor het leegzuigen van de zandput.

Het antwoord lijkt dan ook in tegenspraak te zijn met het antwoord op vraag nr. 65 van 21 december 1993 van de heer Gilbert Vanleenhove. Hierin antwoordt men dat gravitaire drainering een grondwaterwinning is die vergunningsplichtig kan zijn. De aanwezigheid in de zandgroeve van Bijvoorde van een ondergrondse riolering is bekend bij de diensten van Aminoal. Na klachten van inwoners bij de politie van Boutersem en bij Aminoal kregen die als antwoord dat de verlaging nodig is om de zandgroeve te kunnen uitbaten ("De klanten willen geen nat zand") en dat noch voor het pompen, noch voor het gravitair draineren van de zandkuil een vergunning nodig is ("boeren die hun weiland draineren doen ook aan gravitaire drainage en die moeten daarvoor ook geen vergunning hebben").

Mag ik van de minister vernemen of de bevoegde diensten van Aminoal hebben nagegaan of de vergunningsvoorwaarden (in het bijzonder wat de waterhuishouding betreft) worden nageleefd? Zo nee, waarom niet? Zo ja, waarom werd er dan niet opgetreden tegen de blijvende kunstmatige verlaging van het grondwaterpeil via de onvergunde riolering en pompen?

Kan het verder zo maar dat landbouwers, die klagen over het droog vallen van het waterputten, de mond wordt gesnoerd met de opmerking dat het draineren van een wei ook een gravitaire drainage is, vergelijkbaar met wat in de zandgroeve gebeurt?

Betekent ten slotte de uitspraak over het "natte zand", de aanleg van de ondergrondse riolering en het pompen niet dat men beneden het grondwaterniveau werkt? Is dat toegelaten?

Antwoord

Naar aanleiding van de schriftelijke vraag nr. 280 van 16 september 1993 over de waterschaarste in Kerkom ingevolge activiteiten in de zandgroeve van Bijvoorde en na een klacht een inzake wateroverlast, werd in april 1994 door de Milieu-inspectie een onderzoek ter plaatse ingesteld.

Gelet op het feit dat het een zandgroeve betreft is een vergunning voor grondwaterwinning, gelet op artikel 3 punt 6 van besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985, niet vereist.

De vergunning voor de zandgroeve bepaalt als bijzondere voorwaarde 2.3.1: "De ontginningmethode moet aangepast zijn aan de aard ... zodat er geen gevaar bestaat voor instortingen, afschuivingen, ... droogtrekking van omgevoende terreinen en waterwinningen, ...". Het is duidelijk dat het vaststellen van droogtrekkingen pas kan gebeuren na een uitgebreid en grondig hydrogeologisch onderzoek van de omgeving.

Gelet op het feit dat na het eerste onderzoek van april 1994 geen enkele klacht inzake droogtrekking werd geformuleerd bij de Milieu-inspectie en gelet op het feit dat de Milieu-inspectie prioritair aandacht besteedde aan dit dossier inzake het eventueel illegaal storten van afvalstoffen (zie vraag nr. 294 van 5 oktober 1994 van L. Steenwegen), werd tot op heden geen opdracht tot grondige hydrogeologische studie gegeven.

In zoverre de vraagsteller opgave doet van de door droogtrekking getroffen percelen, ben ik bereid deze aangelegenheid grondig te laten onderzoeken en de gepaste maatregelen te nemen.

**Vraag nr. 10
van 12 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN**

Zandgroeve Bijvoorde – Bescherming

De beroering rond de rechtekking van de Velpe in 1976 leidde in 1978 tot het formuleren en later tot het uitwerken van bescherming als monument of als landschap van diverse gebouwen en gebieden in de Velpevallei.

De beroering rond de zoveelste poging van Interleuven om in de zandgroeve van Bijvoorde in Kerkom (Boutersem) een superstort aan te leggen, leidde in juni 1993 tot het formuleren door de lokale actiegroep Leefbaar Boutersem van het voorstel om de zandgroeve als landschap te beschermen. Hierbij werd verwezen naar de faunistische, floralistische, recreatieve en landschappelijke waarde van de groeve. Daarenboven – en dit lijkt me zeer vermeldenswaard – zou de bescherming van deze groeve een enige kans zijn om een stukje typische Hagelandse industriële activiteit voor de komende generaties te bewaren. Het is immers deze groeve die haar naam gaf aan het beroemde witte zand, de zogenaamde "zanden van Kerkom" (Boven Tongeriaan) die destijds onder meer werden gebruikt bij processies, voor zandtapijten en voor de kuis in huis. Leefbaar Boutersem verwees hierbij naar Wallonië waar men ook stopte met het afgraven van de terrils, getuigen van de vroeger steenkoolontginning. Het volstorten van de enige zandgroeve die verwijst naar dat beroemde witte zand van Kerkom zou eigenlijk onvergeeflijk zijn en een verarming betekenen voor het Hagelandse patrimonium.

Naar verluidt zou de bescherming van deze zandgroeve in uitbating geen probleem vormen indien het gemeentebestuur van Boutersem het initiatief zou nemen tot een BPA voor dit gebied. Nu staat de groeve op het gewestplan aangeduid als ontginningsgebied en zulke gebieden komen normaal niet in aanmerking voor bescherming. Het gemeentebestuur nam op 11 juni 1993 de beslissing om voor het geheel van de ontginningszone een BPA op te stellen, dat ondertussen al het voorwerp was van een openbaar onderzoek (in september 1994) en van een ministeriële goedkeuring (begin juni 1995).

Graag vernam ik dan ook welke stappen er tot dusver werden gezet om te komen tot een bescherming van de zandgroeve van Bijvoorde en in welke mate dit gebied "gehecht" zal worden aan de natuurgebieden en waardevolle agrarische gebieden van de Velpevallei.

Antwoord

De Zandgroeve van Bijvoorde in Boutersem is door de grote verscheidenheid aan biotopen biologisch zeer interessant voor (water)vogels en flora. Bij een opvulling van deze groeve, met landbouw als nabestemming, vervalt de mogelijkheid tot verdere ontwikkeling van de ontstane vijvers.

Vanuit het natuurbehoud is het wenselijk dat het ontginningsgebied Bijvoorde de bestemming van natuurgebied krijgt op het gewestplan. Het gebied is dan voldoende beschermd om zich optimaal te kunnen ontwikkelen in verbinding met het omliggende valleiland-schap van de Velpe.

De stedenbouwkundige aspecten van uw vraag en een eventuele wijziging van het gewestplan behoren tot de bevoegdheden van mijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.

E. BALDEWIJNS

**VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING**

**Vraag nr. 4
van 27 juni 1995
van mevrouw L. MAXIMUS**

*Rivierloodsen Zeekanaal Willebroek – Personeels-
bezetting*

Het Zeekanaal van Willebroek speelt een belangrijke rol in de ontwikkeling van de ganse streek van Klein-Brabant en het Mechelse en stroomopwaarts, richting Brussel en de taalgrens. Onder de vorige regering werd overigens een decreet goedgekeurd m.b.t. de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen.

De exploitatieresultaten die onlangs aan de bijzondere algemene vergadering van de NV werden voorgelegd, tonen aan dat die strategisch gelegen waterweg door de nieuwe aanpak een middel bij uitstek vormt om de scheepvaart te bevorderen, nieuwe bedrijven aan te trekken, arbeidsplaatsen te creëren en tegelijkertijd een ecologisch verantwoord alternatief te bieden voor het toenemende wegvervoer.

Met bovenvermeld decreet werden bijkomende instrumenten aangereikt voor de ontwikkeling van de regio. Alle elementen zijn evenwel nog niet aanwezig om dit instrument maximaal te laten renderen. Er blijken inderdaad geregeld problemen te ontstaan ten gevolge van de onderbezetting van de dienst Rivierloodsen op het Zeekanaal.

Op 10 mei jongstleden was er het zoveelste incident. Een schip kon niet met het goede tij de sluis van Hingene binnenvaren en er moesten risico's worden genomen. Gelukkig was er alleen maar lichte averij aan schip en sluis. Dit soort incidenten, dat te wijten is aan het niet tijdig beschikbaar zijn van de rivierloodsen, zet

ondernemers er niet toe aan van wegvervoer om te schakelen naar vervoer te water.

Het Vlaams Gewest is de belangrijkste aandeelhouder in de NV Zeekanaal. Ik vernam dan ook graag welke maatregelen zijn genomen om zulke incidenten in de toekomst te voorkomen.

Antwoord

De NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, beheerder van het Zeekanaal, is aangewezen op de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Waterwegen en Zeewezzen, om de beloodsing tot Wintam uit te voeren. Het is correct dat een goede beloodsingsservice een belangrijk onderdeel is van de dienstverlening naar de waterweggebruikers toe en dus een element vormt in het bepalen van de aantrekkingskracht van het Zeekanaal.

Dit geldt zowel voor de actuele gebruikers van het Zeekanaal, als voor de potentiële gebruikers. Het belang van een goede beloodsing neemt nog toe als men bedenkt dat het juist de kleine zeevaart is die, zeker na het operationeel worden van de nieuwe sluis in Hingene, een belangrijk groeipotentieel heeft.

De NV Zeekanaal zelf is zich hiervan ten volle bewust en heeft met de bevoegde dienst van het Loodswezen de problematiek besproken. Toezeggingen werden gedaan om de beloodsingsservice te verbeteren. Zelf heb ik bij mijn diensten aangedrongen om ook aan de beloodsing naar het Zeekanaal in Wintam gepaste aandacht te besteden en om een normale service, zoals naar de andere zeehavens, te leveren.

Vraag nr. 5 van 28 juni 1995 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Waterloos Veld Sint-Genesius-Rode – Bouwplannen

Volgens de streekvereniging Zenne en Zoniën loopt er een openbaar onderzoek over de aanvraag van een Gentse vastgoedfirma om aan de Jagersdreef in Sint-Genesius-Rode vier nieuwe appartementsgebouwen te zetten, samen goed voor een honderdtal woongelegenheden.

Dit project vormt een bedreiging voor het Waterloos Veld, de enige aaneengesloten landbouwzone die Sint-Genesius-Rode nog zou hebben.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Meent hij dat zoiets nog kan ?

Antwoord

Het eigendom gelegen aan de Jagersdreef in Sint-Genesius-Rode ligt volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in een woonuitbreidingsgebied. De promotor Etrimo heeft er in het verleden vier appartementsgebouwen opgericht. Het overige terrein kwam vrij na de faling van Etrimo.

Volgens de gegevens van de administratie wordt er een

project voorgelegd dat, met het reeds bebouwde gedeelte, het volledige woonuitbreidingsgebied ordent. De bijkomende wegenis is minimaal gehouden, en houdt rekening met de huidige bewoners van de bestaande panden. Het doorgaand verkeer door het terrein wordt vermeden. Het aantal bouw- en woonlagen is beperkt tot twee.

Het huidig gebruik van het terrein staat los van de landbouw. Een gedeelte is braakland, het overige gedeelte wordt onderhouden als park door de medeëigenaars van het appartementsgebouw.

Deze terreinen zullen slechts vrijgegeven worden voor bebouwing, nadat er een gemeentelijke woonbehoefte-studie voor Sint-Genesius-Rode is opgemaakt. De richtlijn van 17 september 1993 inzake het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden – toepassing artikel 5.1.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen – zal strikt worden nageleefd.

Vraag nr. 12 van 10 juli 1995 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Reizigersinformatie

Aan de hand van een concreet geval van duidelijke klantenvriendelijkheid vanwege De Lijn, wens ik de minister een aantal vragen voor te leggen.

Het betreft een voorval op lijn 52 (Dendermonde-Boom).

Op woensdag 27 juni blijkt plots dat de bus die gewoonlijk halt houdt aan het NMBS-station in Puurs, wegens werken niet ter plaatse kan geraken. De reizigers worden op een kleine kilometer van het station verzocht uit te stappen. Wanneer ze de chauffeur om uitleg verzoeken, toont die een document waarmee hij richtlijnen in die zin heeft gekregen. De reizigers missen uiteraard hun aansluiting met de trein. Het NMBS-personeel in het station weet van niets, het verkeert in het ongewisse. Ook 's avonds kan dat personeel aan de reizigers niet mededelen waar ze een aansluiting met een bus van De Lijn kunnen vinden.

Aangezien de buschauffeur wel degelijk schriftelijk instructies had gekregen, komt het mij eigenaardig voor dat de reizigers niet vooraf konden worden verwittigd.

Graag vernam ik dan ook of er bij De Lijn een standaardprocedure bestaat om ingeval van een vooraf bekende omleiding, van systematische vertraging en dergelijke, de klanten vooraf te verwittigen.

Welke procedure wordt gevolgd om de NMBS-stations vooraf te verwittigen van de mogelijke vertragingen en hoeveel tijd neemt dit in beslag ?

Is er in een spoedprocedure voorzien voor dergelijke problemen die plots of op korte termijn rijzen ?

Antwoord

Op vrijdag 23 juni jl. omstreeks 15 uur werd de Lijn Antwerpen telefonisch verwittigd door de politiecommissaris van Puurs dat op maandag 26, dinsdag 27 en woensdag 28 juni het NMBS-station in Puurs onbereikbaar zou zijn wegens asfaltwerken in de Stationsstraat. Een omleiding werd geregeld via de Molenstraat, Kimpelberg, enzovoort. Ondanks het late tijdstip van deze melding, werden ijlings de nodige maatregelen getroffen voor de wegomlegging van de bussen van lijn 52a : Boom-Puurs-Dendermonde.

Op maandag 26 juni kwamen klachten van reizigers die vermeldden dat de bussen omreden zonder reden. Er waren namelijk geen werken aan de gang en er was niets afgesloten. Uit informatie ingewonnen bij de politie van Puurs bleek dat de werken waren uitgesteld tot dinsdag. Uiteindelijk werden de werken tot driemaal toe verschoven en zijn ze tot op heden nog steeds niet uitgevoerd.

Ondanks het feit dat De Lijn bij elke nieuwe informatie steeds contact heeft opgenomen met de stationschef van Puurs en steeds de aangepaste instructies werden uitgevaardigd aan de buschauffeurs, spreekt het vanzelf dat de reizigers in dergelijke omstandigheden niet degelijk kunnen ingelicht worden. Bijgevolg wordt er bij alle betrokken besturen op aangedrongen om de gegevens van festiviteiten en wegenwerken tijdig door te geven, opdat zowel de buschauffeurs als de reizigers tijdig en grondig geïnformeerd kunnen worden. De voorlichting naar de reizigers toe gebeurt via alle beschikbare kanalen, met als belangrijkste de pers, de chauffeurs en de reizigersberichten of de folders die aan de halten of op de bussen worden uitgehangen of uitgedeeld.

Vraag nr. 13
van 18 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Toepassing taalwetgeving

Naar verluidt zouden de uurroosters van de autobussen van De Lijn die worden uitgereikt in de autobusstelpplaats van Overijse, tweetalig zijn.

Zoals de minister ongetwijfeld weet, is dit een overtreding van de taalwetgeving.

Het is niet de eerste keer dat De Lijn in Vlaams-Brabant de taalwetgeving negeert.

Werden er maatregelen getroffen om de specifieke overtreding in Overijse recht te zetten ?

Welke maatregelen treft de minister om erop toe te zien dat De Lijn zonder uitzonderingen de taalwetgeving respecteert ?

Antwoord

Ondanks strikte onderrichtingen aan alle betrokken personeelsleden werden, door een administratieve vergissing, gevolg van een persoonlijk initiatief, tweetalige dienstregelingen uitgereikt in de stelpplaats van Overijse.

De Lijn betreurt de feiten. De verdeling van deze tweetalige informatie werd stopgezet en zij werd vervangen door Nederlandstalige.

E. VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
LANDBOUW EN MEDIA

Vraag nr. 1
van 27 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN Teletekst – Zendtijd

Het heeft mij altijd al bevreemd dat teletekst na de zenduren van de BRTN niet meer kan worden geraadpleegd, terwijl dat juist zo interessant zou zijn voor kijkers die de gewone uitzendingen hebben gemist, mensen die buiten de zenduren nieuwsberichten willen lezen of andere informatie willen opvragen.

Kan de minister mij meedelen waaraan dit te wijten is?

Wat zouden de meerkosten zijn voor het 24 uur op 24 uitzenden van teletekst?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat BRTN in de week teletekst uitzendt van 10 tot 24 uur en op zaterdag en zondag van 9 tot 24 uur. Wegens de kosten voor energie en onderhoud worden de TV-zenders 's nachts uitgeschakeld, waardoor ook de teletekstinformatie – die een onderdeel is van het TV-signaal – wegvalt.

De uitgaven om het zendernet TV 1 's nachts te laten opstaan bedragen 3,9 miljoen frank per jaar. Om de teletekstinformatie constant te actualiseren, moet ook de teletekstredactie tussen 24 en 10 uur worden bemand. De bemanning van de teletekstredactie 's nachts vergt een bijkomende versterking met twee redacteurs. De kostprijs op jaarbasis, all in, bedraagt 5.400.000 frank. Deze bijkomende versterking is evenwel niet mogelijk, daar de BRTN op basis van zijn meerjarenplan een beperking van de personeelsuitgaven nastreeft.

Vraag nr. 2
van 27 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Kabeltelevisie

Destijds bleek dat de Vlaamse Gemeenschap financieel heeft bijgedragen voor het op de kabel brengen van VTM in Voeren. Kan de minister mij meedelen of dit ook geldt voor Kanaal 2 en TV-Limburg ?

Kan de minister mij meedelen of het in overeenstemming is met de Vlaamse decreetgeving dat in Voeren twee regionale zenders op de kabel worden gezet, met name TV-Limburg en de Luikse regionale zender ?

Als dit niet het geval is, welke stappen heeft de minis-

ter dan al gezet om een einde te maken aan deze onwettelijkheid ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat de Vlaamse Gemeenschap terecht niet heeft bijgedragen voor het op kabel brengen van Kanaal 2 en van TV-Limburg.

Artikel 112 § 2 en 3 van de gecoördineerde omroepregelgeving verplicht de kabelmaatschappijen immers om die omroepprogramma's door te geven.

Ik geef de administratie de opdracht om, m.b.t. het doorgeven van een Luikse regionale zender, met de betrokken kabelmaatschappij contact op te nemen voor een correcte toepassing van de regelgeving.

Vraag nr. 3

van 27 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN De zevende dag – Politici

De zondag na de verkiezingen van 12 mei jl. werden in "De zevende dag" drie parlementsleden uitgenodigd waarvan de vader eveneens in de politiek bedrijvig is of was.

Zowel het Vlaams Blok als de Volksunie beschikken over mandatarissen die in een gelijkaardige situatie verkeren. Beide partijen werden evenwel niet uitgenodigd.

Op grond van welke overwegingen besliste de BRTN zich te beperken tot verkozenen van drie traditionele partijen ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat in "De zevende dag" van 28 mei met drie jonge nieuwverkozen politici o.m. werd gedebateerd over de uitslag van de verkiezingen van 21 mei en de mogelijke coalitievorming.

De uitslag van de verkiezingen was van die aard dat een coalitie met twee van de drie traditionele partijen mogelijk was, zowel nationaal als op Vlaams niveau. Dat was dan ook de politieke vraag die in de week na de verkiezingen leefde : met wie gaan de heren Dehaene en Van den Brande in zee ? Met de SP of met de VLD ? Dit verklaart de keuze voor de drie deelnemers aan het debat : ze maken deel uit van de drie partijen die voor deelname aan de regeringscoalities in aanmerking kwamen, ze zijn daarenboven zoon of dochter van gereputeerde politici die ooit zelf als minister deel maakten van een regering.

Als men echter ook oog heeft voor andere programma's van de Nieuwsdienst, valt het op dat "Ter zake" op 8 juni, n.a.v. de eedaflegging van de nieuw verkozen leden van Kamer en Senaat een portret heeft gewijd aan drie nieuw verkozen vrouwen : Sandra Colen (Vlaams Blok), Annemie Vandecasteele (VU) en Sabine De Bethune (CVP).

Vraag nr. 4

van 27 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN De toestand is hopeloos – Neutraliteit

In de uitzending van "De toestand is hopeloos maar niet ernstig" van 18 juni op Radio 1, vond een columniste waarvan de naam mij is ontsnapt het nuttig zich denigrerend uit te laten over collega W. Aers, die de eerste zitting van het nieuw verkozen Vlaams parlement voorzat op 13 juni jl.

Deze houding is natuurlijk niet nieuw en als het erop aankomt mensen van het Vlaams Blok te beschimpen is het mij intussen al duidelijk geworden dat op de BRTN alles mag.

Mijn vraag geldt dan ook de openlijk uitgedrukte bewondering voor SP-collega Sleenckx en voor "onze" Kathy Lindekens.

Kan de minister mij meedelen of de medewerkers aan het bovengenoemde programma evengoed als het BRTN-personeel gehouden zijn de voorschriften inzake neutraliteit na te leven ?

Ik had ook graag vernomen welke vergoeding de medewerkers van "De toestand is hopeloos maar niet ernstig" vanwege de openbare omroep ontvangen.

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het programma "De toestand is hopeloos maar niet ernstig" geen informatief programma is waarvoor de regel van de afstandelijkheid en onpartijdigheid onverkort voor elke afzonderlijke bijdrage kan gelden. In dit programma worden persoonlijke meningen soms op een badinerende toon geuit. Dit type satirische programma's moet kunnen bij een openbare omroep. Dat blijkt ook uit voorbeelden in het buitenland.

In de uitzending van 18 juni gaf columniste Sarah B. haar ironisch commentaar op de openingszitting van het nieuwe Vlaams parlement. Alle partijen passeerden de revue. Ook de passage over de SP-collega's die de vragensteller met name noemt, is niet onverdeeld positief.

De medewerkers ontvangen een beperkte vergoeding voor het schrijven en het inlezen van de column.

Vraag nr. 5

van 5 juli 1995

van de heer W. AERS

BRTN Verkiezingsuitzending – Neutraliteit

Tijdens de verkiezingsuitzending van 21 mei werd door de BRTN-TV onder meer de cartoonist GAL aan het woord gelaten. Op zeker ogenblik toonde hij een tekening die hij had gemaakt voor het geval het Vlaams Blok opnieuw een overweldigende overwinning zou behalen. De BRTN-dame die hem ondervroeg reageerde hierop door te verklaren dat deze overwinning er gelukkig niet was gekomen.

Is de minister de mening toegedaan dat de openbare omroep zich in dit geval gehouden heeft aan de politieke neutraliteit die van haar mag verwacht worden ?

Zo neen, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De preciese weergave van de betwiste passage uit het gesprek van cartoonist Gal met mevrouw Pascal Deboosere luidt als volgt:

Mevr. Deboosere : "Dan hebben we hier een SP-kandidaat (Bob De Richter) voor wie ... "

Dhr. GAL : "Ja, ja, dit is een eigenaardige wolk in de vorm van een hand, dat zal waarschijnlijk het Vlaams Blok zijn en het regent op een plek in Europa. Dat zal minder erg zijn dan verwacht ook, hoop ik, gelukkig !"

Mevr. Deboosere : "Gelukkig wel hé ; u vond trouwens Tobback bijzonder lelijk afgebeeld in de campagne ...

Mevr. Deboosere heeft enkel het standpunt van de heer Gal beaamd en dat als overgang naar een volgende vraag in het gesprek.

Dit is dus iets anders dan wat het lid beweert.

Als mede-presentator van het programma "De zevende dag" heeft mevrouw Deboosere haar bekwaamheid en zin voor neutraliteit reeds voldoende bewezen. Er is ook nu geen reden om daaraan te twijfelen, al blijft haar uitspraak ongelukkig. De hiërarchie heeft haar daar uitdrukkelijk op gewezen.

Ik merk op dat het tot het eigene van politieke cartoons behoort dat ze op een scherpe, maar tevens ludieke manier de opinie van de cartoonist over de actuele politieke situatie weergeven. Dat is zeker het geval met de cartoons van GAL die daarbij niemand 'ontziet'. Dat bleek ook uit de selectie van de cartoons die in de uitzending werden voorgesteld. Zo werd ook premier Dehaene bijzonder zwaar over de hekel gehaald, evenals de verkiezingslogan van Agalev en de positie van de SP.

Vraag nr. 6

van 7 juli 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN – Nederlands in de Wereld

Naar aanleiding van het colloquium Nederlands in de Wereld dat begin 1994 plaatsvond, vroeg ik aan de voorganger van de minister een overzicht van de programma's die de BRTN in de loop der jaren had uitgezonden en die afkomstig waren uit Zuid-Afrika, Namibië, de Nederlandse Antillen, Aruba, Suriname en Frans-Vlaanderen.

Het antwoord was teleurstellend. Er bleken geen programma's te zijn uitgezonden omdat er, behalve van Zuid-Afrika, geen aanbod was.

Omgekeerd ging er vanuit de BRTN alleen een pakket programma's naar de plaatselijke omroepen in Suriname. Of die daadwerkelijk werden uitgezonden is

mij trouwens niet duidelijk.

Tijdens het colloquium werden heel wat goede vooremens uitgesproken om daarin verbetering te brengen. Zo sprak de administrateur-generaal van de BRTN over de noodzaak "onze schaarse middelen samen te leggen en zo efficiënt samen te werken voor coproductie, cofinanciering en copromotie, dat wij samen een nieuwe grote worden naast de bestaande groten".

Graag vernam ik of er al initiatieven in die richting werden genomen.

Kan de minister mij tevens meedelen of sedert vorig jaar de BRTN reeds programma's uit bovengenoemde landen heeft uitgezonden ?

Werden er omgekeerd BRTN-programma's aan omroepen van deze landen verkocht, geschonken of uitgewisseld ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat met Zuid-Afrika de betrekkingen zijn uitgediept, o.m. door de aanstelling van een permanent vertegenwoordiger van de BRTN in Johannesburg (Dirk Everaert ; ex-regisseur).

Wat Suriname betreft, heeft de BRTN in het kader van een ABOS-project een mediaopleiding verzorgd voor programmamakers en technici. Voorts werden een 60-tal uren programma's afgestaan, waarvan een gedeelte door de Surinaamse televisiestations ATV en STVS is geprogrammeerd. Er wordt gewacht op een evaluatie om de resterende uren (circa 40) programmamateriaal te versturen.

De Nederlandse Antillen en Aruba behoren (net als Suriname) nadrukkelijk tot de Nederlandse invloedssfeer. Uit deze landen is er weinig of geen vraag naar programma-uitwisseling of -afstand vanuit Vlaanderen.

Op het congres Het Nederlands in de Wereld is overigens gebleken dat het Papiaments het Nederlands als voertaal verdringt op de Antillen. Met Aruba zijn er geen contacten.

In Namibië is de voertaal Engels. De Namibische omroep heeft weinig of geen belangstelling voor Nederlandstalige programma's die veelal als "Eurocentrisch" worden ervaren. Momenteel maakt de Namibische publieke omroep een grondige herstructurering door, waarbij begrippen als positieve discriminatie ten gunste van kleurlingen worden gehanteerd.

Dit laatste is ook gedeeltelijk het geval in Zuid-Afrika, waar de grondwettelijke erkenning van 11 officiële talen ook in de media dient te worden geïmplementeerd. Het betekent in de praktijk enerzijds dat de SAUK beduidend minder Afrikaanstalige programma's zal uitzenden en anderzijds dat er een ernstig ondertitelingsprobleem rijst. Momenteel is een project in studie om de ondertitelingssoftware van de BRTN samen met een aangepaste opleiding aan de SAUK te verkopen.

Een aantal programmamakers is doende met projecten i.v.m. Zuid-Afrika. Op de radio heeft Piazza in 1995 een tweetal documentaires ter plaatse gerealiseerd. Voorts wordt bekeken onder welke voorwaarden de

SAUK via Sentech, dat haar zenderpark beheert, de programma's van Radio Vlaanderen in Zuid-Afrika zou kunnen verspreiden.

Op televisiegebied worden een aantal mogelijkheden onderzocht inzake samenwerking c.q. uitwisseling op het stuk van kinderprogramma's, culturele documentaires, fictie en muziek.

De programma's die totnogtoe door de SAUK zijn aangeboden, kwamen volgens de bevoegde dienst na een kwalitatieve evaluatie niet in aanmerking voor uitzending in Vlaanderen.

Frans-Vlaanderen beschikt niet over een televisiestation. Radio Vlaanderen Internationaal bezorgt geregeld cassettes aan het plaatselijk station Radio Uylenspieghel.

Samengevat heeft de BRTN wel programma's over, maar niet uit sommige van de genoemde landen uitzonden.

Vraag nr. 7
van 12 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN Voor de dag – Politici

Vrij geregeld komen in het ochtendprogramma "Voor de dag" van BRTN Radio 1 politici aan bod, ofwel in debatten, ofwel in een vraagesprek met medewerkers van het programma.

Kan de minister mij voor de eerste helft van dit jaar per partij een overzicht geven van het aantal politici of politiek bedrijvige personen dat in "Voor de dag" aan het woord kwam?

Welke criteria worden in dat verband gehanteerd?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het Radio 1-ochtendprogramma "Voor de dag" een dagelijks nieuwsmagazine is waarin voor de keuze van de gesprekspartners steeds hetzelfde criterium wordt gehanteerd: de politieke actualiteit.

De gegevens van de maanden januari t.e.m. april 1995 zijn niet meer beschikbaar in het elektronisch ENS-geheugen. De statistiek voor die maanden kan alleen worden opgesteld door manueel alle uitgeschreven teksten van januari, februari, maart en april door te nemen. Dit is echter een tijdrovende bezigheid, zodat ik deze gegevens op dit moment niet kan verstrekken.

Wel kan ik reeds de gegevens voor de maanden mei en juni meedelen. Tijdens deze maanden kwamen de verschillende politieke partijen als volgt aan bod in dat programma:

SP :	17 maal
VLD :	12 maal
CVP :	10 maal
VU :	6 maal
AGALEV :	4 maal
VL. BLOK :	3 maal

L. PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID
EN HUISVESTING

Vraag nr. 1
van 28 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeenten met bijzonder taalstatuut – Werkgroep

In november 1994 werd een permanente werkgroep opgericht waarin deskundigen zetelen van alle departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze werkgroep zou onderzoeken welke problemen er zich voordoen in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut en maatregelen voorstellen om het Vlaams karakter van de betrokken gemeenten te vrijwaren. Een voorlopig rapport zou in de maand maart aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Kan de minister bevestigen dat dit inderdaad is gebeurd?

Wanneer mag het definitief rapport worden verwacht?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Antwoord

De permanente administratieve werkgroep heeft op 20 maart 1995 een eerste interimrapport bezorgd aan de Vlaamse regering.

Dit eerste rapport is niet bedoeld als een alomvattende studie van de problematiek en de passende te nemen maatregelen, maar is eerder een denkpiste die in een verdere fase bij de door de Vlaamse regering vooropgestelde rapportering verder concreet zal worden uitgewerkt.

De werkgroep zal in de toekomst bepaalde thema's nader onderzoeken met het oog op concrete beleidsvoorstellen aan de Vlaamse regering. Het is mijn wens in het najaar een eindrapport te mogen ontvangen.

Vraag nr. 2
van 5 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sociale woningen – Autochtonen

Naar aanleiding van een vraag die ik destijds aan de voorganger van de minister stelde aangaande het probleem van de wederverkoop van sociale woningen in gebieden met een belangrijke Franstalige inwijking, deelde deze mij mee dat indien de bouwmaatschappij een woning die te koop wordt gesteld wenst weder in te kopen, zij naast de oorspronkelijke koopprijs ook de wettig gemaakte kosten en de kosten voor verbetering moet betalen.

Aldus zou de definitieve verkoopprijs te hoog liggen voor kandidaat-kopers die voor de aankoop van sociale woningen moeten voldoen aan de wettelijke voorwaarden. Dit kan best zijn, maar eens op de vrije markt gaat het niet meer om sociale woningen.

In het licht van de moeilijkheden die heel wat autochtone gezinnen ondervinden om een betaalbare woning te vinden, ook al komen ze niet meer in aanmerking voor een sociale woning, zou men derhalve kunnen overwegen de bouwmaatschappij de opdracht te geven de woningen hoe dan ook weder in te kopen, met de bedoeling uitsluitend te verkopen aan kandidaten die sociologische banden hebben met de streek. Dit zou bovendien passen in de positieve actie ten aanzien van Vlaams-Brabant waartoe de vorige regering zich al had verbonden.

Graag vernam ik de zienswijze van de minister hieromtrent.

Antwoord

1. Het recht van wederinkoop is een federale materie die geregeld wordt bij de artikelen 1659 t.e.m. 1673 van het Burgerlijk Wetboek.

De bouwmaatschappijen kunnen, zoals iedereen die dat in zijn verkoopovereenkomst opneemt, gedurende maximaal 5 jaar na de verkoop van een woning gebruik maken van dit recht van wederinkoop. Bovendien zijn zij verplicht niet alleen de koopprijs te vergoeden, maar ook de notariskosten en de kosten gemaakt om het goed te herstellen en die de waarde ervan hebben vermeerderd.

Het gevolg daarvan is dat de verkoopprijs van de weder in te kopen woning vaak zo hoog is, dat de bouwmaatschappijen verzaken aan dit recht van wederinkoop, aangezien zij de woning niet opnieuw kunnen verkopen aan hun doelpubliek.

2. Het algemeen kader inzake het verkopen van woningen toebehorend aan de bouwmaatschappijen, wordt bepaald in de artikelen 80 (decreet van 5 juli 1989) en 84 van de huisvestingscode (wet van 1 augustus 1978) en de uitvoeringsbesluiten op dit decreet en deze wet.

Dit betekent dat een woning moet worden verkocht overeenkomstig artikel 10, eerste lid van het besluit van de Vlaamse regering van 7 maart 1990 houdende uitvoering van artikel 80 van de huisvestingscode. Dit artikel stipuleert de koper van een sociale of middelgrote woning zich moet onderwerpen aan de voorwaarden gesteld door het besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen voor het bouwen, het kopen of het renoveren van woningen. Deze voorwaarden, die ook in de wet zijn bepaald, hebben hoofdzakelijk betrekking op het inkomen en het onroerend bezit van de aanvrager.

Mijn voorganger heeft in dit besluit van 3 februari 1993 de inkomensgrens opgetrokken van 850.000 frank naar 1 miljoen frank. Bij besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1994 werd deze inkomensgrens nogmaals opgetrokken naar 1.200.000 frank.

Uit wat voorafgaat blijkt dus duidelijk dat de voorwaarden om een sociale- of middelgrote woning te verkopen zowel door de wet, het decreet en de besluiten van de Vlaamse regering strikt bepaald zijn. In de huidige stand van de reglementering is het dus niet mogelijk hierop afwijkingen toe te staan aan kandidaten die sociologische banden hebben met een bepaalde streek.

Vraag nr. 3 van 10 juli 1995 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik – Sint-Genesius-Rode

Naar aanleiding van de zitting van de gemeenteraad van Sint-Genesius-Rode op 10 januari van dit jaar, legden een aantal Vlaamse partijen een gemeenschappelijke klacht neer bij de gouverneur van Vlaams-Brabant in verband met het onwettig taalgebruik van de burgemeester.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Heeft hij de besluiten van de bewuste gemeenteraadzitting geschorst ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat, met betrekking tot de zitting van de gemeenteraad van Sint-Genesius-Rode van 10 januari 1995, de heer E. Van Vaerenbergh, lid van de Vlaamse Raad, reeds op 24 januari 1995 hieromtrent een vraag richtte tot de toenmalige Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Het lid vindt het antwoord op deze vraag nr. 160 in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad nr. 11 van 27 maart 1995 op pagina 579 en 580.

Vraag nr. 4 van 12 juli 1995 van mevrouw R. VAN CLEUVENBERGEN

Gemeentepersoneel – Minimumlengte

De minister van Binnenlandse Aangelegenheden is bevoegd voor het toezicht op de gemeenten. Ook wanneer de federale overheid normen oplegt, kan hij die opvolging controleren.

Via omzendbrief POL 39bis van 21 mei 1993 heeft de federale minister van Binnenlandse Zaken er bij de gemeenten op aangedrongen om voor het personeel een lengtenorm van 1m63, blootsvoets gemeten, aan te nemen. Gezien het koninklijk besluit van 14 mei 1993 kunnen de gemeenten deze norm als minimumlengtenorm hanteren, maar het staat hun ook vrij autonoom strengere eisen te stellen.

Graag had ik van de minister vernomen welke eisen inzake minimumlengte de Vlaamse gemeenten vandaag hanteren voor mannelijke en vrouwelijke personeelsleden.

Antwoord

De federale overheid is enkel bevoegd minimumvoorwaarden voor leden van het veiligheidspersoneel op te leggen. Voor het overige personeel bestaan geen dergelijke algemeen geldende normen. De gemeenten leggen die ook niet op. Het evenredigheidsbeginsel vereist trouwens dat wervingsvoorwaarden afgestemd worden op de functies die moeten worden uitgeoefend. De lengte is voor de meeste gemeentelijke functies niet relevant.

**Vraag nr. 5
van 18 juli 1995
van de heer G. VANLEENHOVE**

Nieuwe Gemeentewet – Mondelinge en schriftelijke vragen

Artikel 84, § 3, van de Nieuwe Gemeentewet stelt de gemeenteraadsleden in de mogelijkheid aan het college van burgemeester en schepenen mondelinge en schriftelijke vragen te stellen. De voorwaarden waaronder dit recht wordt uitgeoefend, moeten worden opgenomen in het reglement van orde.

Blijft dit recht van de gemeenteraadsleden gewaarborgd en wordt het niet gevoelig beperkt, indien een gemeenteraad in het reglement van orde bepaalt dat de raadsleden tijdens de openbare vergadering van de gemeenteraad mondelinge en schriftelijke vragen kunnen stellen over gemeentelijke aangelegenheden "die op de agenda van de gemeenteraad staan" ?

Antwoord

Inzake de toepassing van artikel 84, paragraaf 3, van de Nieuwe Gemeentewet kan nuttig worden verwezen naar de besprekingen die het federale parlement aan voornoemd artikel heeft gewijd.

Uit deze besprekingen blijkt dat het vragenrecht ruim moet worden opgevat en betrekking heeft op alle bevoegdheden van het college van burgemeester en schepenen. Aan het vragenrecht zijn dus alle handelingen onderworpen die de leden van het college stellen, hetzij gezamenlijk, hetzij door afzonderlijk optreden.

Wel wordt erop gewezen dat de individuele raadsleden hun vragenrecht uitoefenen in het kader van hun mandaat en dat de gemeenteraad op de hoogte moet zijn van de vragen en antwoorden. Daarom worden de mondelinge vragen tijdens de gemeenteraadszittingen gesteld en beantwoord, en moeten de schriftelijke vragen aan de gemeenteraad worden meegedeeld.

Ten slotte wordt benadrukt dat aan het vragenrecht geen directe politieke sanctie kan worden verbonden, met andere woorden, dat de gemeenteraad nooit in de plaats van het college van burgemeester en schepenen kan optreden. De vraag en het antwoord kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een stemming in de gemeenteraad.

Wat de door het lid aangehaalde bepaling van het reglement van orde betreft, luidens dewelke de raadsleden tijdens de openbare vergadering van de gemeente-

raad mondelinge en schriftelijke vragen kunnen stellen over gemeentelijke aangelegenheden "die op de agenda van de gemeenteraad staan", merk ik op dat niets de gemeenteraad belet om in zijn reglement van orde een bepaling op te nemen, volgens welke de mondelinge en schriftelijke vragen die de gemeenteraadsleden tijdens de openbare vergadering van de gemeenteraad wensen te stellen op de agenda van die gemeenteraad moeten voorkomen.

Een dergelijke bepaling doet geen afbreuk aan de principiële bevoegdheid van het college om de agenda vast te stellen, vermits de gestelde vragen en de gegeven antwoorden geen aanleiding geven tot bespreking en besluitvorming en derhalve geen "onderwerp op de agenda" in de eigenlijke zin zijn.

Daarenboven heeft een dergelijke bepaling tot gevolg dat zowel de gemeenteraad als de inwoners van de gemeente (met name middels de aanplakking van de agenda) van de te stellen vragen op de hoogte zijn en stelt zij diegene aan wie de vraag wordt gericht in de mogelijkheid zijn antwoord voor te bereiden.

Ten slotte houdt een dergelijke bepaling geen enkele beperking van het vragenrecht in, vermits zij de gemeenteraadsleden op geen enkele wijze belet vragen te stellen omtrent de gemeentelijke aangelegenheden die tot de bevoegdheidsfeer van het college van burgemeester en schepenen behoren.

Van een ontoelaatbare beperking van het vragenrecht zou wèl sprake zijn, indien de door het lid aangehaalde bepaling zou inhouden dat enkel vragen mogen worden gesteld over gemeentelijke aangelegenheden die onderwerpen op de agenda in de eigenlijke zin zijn, dat wil zeggen, onderwerpen die aanleiding geven tot bespreking en besluitvorming door de gemeenteraad.

Een dergelijke interpretatie lijkt mij evenwel eerder hypothetisch. Dergelijke onderwerpen vallen immers noodzakelijkerwijze in de bevoegdheidsfeer van de gemeenteraad, en niet in die van het college van burgemeester en schepenen, terwijl het vragenrecht juist tot doel heeft de gemeenteraadsleden te informeren over de wijze waarop dat college zijn bevoegdheden uitoefent.

**Vraag nr. 6
van 19 juli 1995
van de heer M. VERLINDEN**

Aflevering gemeentelijke documenten – Kosten

Bij het afleveren van documenten door een gemeentebestuur worden op het origineel zegels geplakt. Die worden dan ongeldig gemaakt en aangerekend aan de burger. Het probleem hierbij voor de burger is niet zozeer het feit dat hij praktisch voor alles wat hij vraagt moet betalen, maar wel dat hij geen zicht heeft op de tarieven.

In dit verband het volgende voorbeeld. Een inwoner van een plattelandsgemeente vraagt een vergunning aan voor het kappen van enkele alleenstaande hoogstammige canada's die in de boomgaard rond zijn hoeve staan. Voor die bouwvergunning dient hij 310 frank te betalen. Op de vergunning staat echter enkel

een fiscaal zegel van 200 frank en een mini-sticker met enkel de naam van de gemeente en de vermelding 60 frank. Voor de overige 50 frank luidt het mondeling dat het gaat om dossierkosten. Op de vraag waar de tarieven kunnen worden teruggevonden met betrekking tot de som van 200 frank en 60 frank, krijgt hij geen uitleg. Daarenboven moet hij acht dagen voor de kapping nog naar de post om 292 frank te besteden aan het aangetekend versturen van briefkaarten aan het gemeentebestuur en aan stedenbouw, waarin de datum van de kapping wordt vermeld. De gratuite opmerking van de gemeentebediende dat "als de bomen omwaaien er geen aanvraag of melding moet gebeuren", kwam onze gewetensvolle burger eigenlijk over als een belediging en een aansporing om in de toekomst de natuurelementen een handje te helpen.

Zou het minstens niet aangewezen zijn dat elk afgeleverd document waarvoor geld wordt gevraagd, vergezeld zou zijn van een bijlage, desnoods op afzonderlijk papier, waarin een overzicht van de verschillende kosten zou worden vermeld?

Is het niet aangewezen dat ook de zegels afgeleverd door het gemeentebestuur een volgnummer zouden dragen, zoals de fiscale zegels?

Kan een gemeentebestuur geld aanrekenen voor prestaties waarvoor zelfs geen plakbriefje wordt afgeleverd?

Moet voor kleinere vergunningen, als bijvoorbeeld het kappen van een hoogstammige boom, de burger node naar de post voor de aangetekende zending?

Antwoord

Ik verwijs het lid naar het antwoord van mijn ambtsvoorganger op de vrijwel identieke vraag nr. 232 van 2 maart 1995 van de heer R. Daems.

Tarieven van gemeentelijke belastingen en retributies moeten uitdrukkelijk worden opgenomen in een door de gemeenteraad vastgestelde verordening. Dergelijke gemeenteraadsbesluiten kunnen uiteraard altijd worden ingezien door de belanghebbende en geven mijns inziens meer informatie dan een loutere opsomming van kosten op een afzonderlijke nota.

Gemeentelijke zegels zijn niet meer dan een betalingsbewijs van het gemeentelijk recht. Het geven van een volgnummer zou dan ook geen functie hebben.

Indien zulks in een gemeenteraadsbesluit is vastgesteld, kan er inderdaad een retributie worden gevraagd voor administratieve prestaties als opzoekingswerk of het samenstellen van een dossier. Deze retributie is de vergoeding voor een aangevraagde en geleverde dienst en hoeft geenszins gepaard te gaan met het afleveren van een zegel of plakbriefje.

De procedure voor het indienen en behandelen van bouwvergunningaanvragen zoals voorgeschreven in de artikelen 53 tot 55 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw (zoals gewijzigd bij de wet van 22 december 1970), maakt inderdaad telkens gewag van ter post aangetekende brieven. Deze procedure geldt in principe ook voor het vellen van alleenstaande hoogstammige

bomen. Voor een eventueel meer gedetailleerd antwoord moet ik echter verwijzen naar de Vlaamse minister die bevoegd is voor Ruimtelijke Ordening.

L. MARTENS

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 1
van 28 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik – Sabena in Zaventem

De grondwettelijke bepaling dat de gemeenschappen bevoegd zijn om voor hun taalgebied het taalgebruik te regelen in bestuurszaken en voor sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, geldt onder meer niet voor diensten waarvan de werkring verder reikt dan het taalgebied waarin ze zijn gevestigd.

Blijkbaar wordt ervan uitgegaan dat dit onder meer geldt voor alle diensten van Sabena die in Zaventem zijn gevestigd, ook bv. de catering, het onderhoud, technische diensten en dergelijke meer. Al deze diensten worden derhalve beschouwd als uitvoeringsdiensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt en dus verder reikt dan het taalgebied waarin zij gevestigd zijn. De Vlaamse Gemeenschap zou in deze onbevoegd zijn om regelend op te treden.

Heeft de Vlaamse Gemeenschap deze interpretatie, die toch voor betwisting vatbaar is, in het verleden al aangevochten? Indien niet, waarom?

Antwoord

Voor het antwoord op deze vraag wordt verwezen naar het antwoord op vraag nr. 92 van 1 maart 1995 die eveneens werd gesteld door het lid.

Op grond van artikel 126 van de gecoördineerde grondwet zijn de gemeenschappen bevoegd het taalgebruik te regelen in bestuurszaken en in de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers.

Deze bevoegdheid blijft evenwel een federale materie voor de door de wet aangewezen federale en internationale instellingen waarvan de werking gemeen is aan meer dan één gemeenschap én voor de diensten waarvan de werkring verder reikt dan het taalgebied waarin zij zijn gevestigd.

Artikel 48 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (verder afgekort als SWT) machtigt de Koning om de toepassing van de SWT te regelen voor de bedrijven van internationaal luchtverkeer, met inachtneming van de omstandigheden die eigen zijn aan hun exploitatie.

In uitvoering van deze bepaling stelt het koninklijk besluit van 10 oktober 1978 (Belgische Staatsblad 29 november 1978) nadere regels vast betreffende de toepassing van de SWT op Sabena.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen drie soorten diensten :

- 1° de gewestelijke diensten in Antwerpen, Gent, Hasselt, Charleroi, Luik en Bergen ;
- 2° de eigenlijke centrale of gelijkgestelde diensten ;
- 3° de diensten in het buitenland.

Er zijn geen plaatselijke diensten.

De in Zaventem gevestigde diensten worden beschouwd als uitvoeringsdiensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt en die verder reiken dan het taalgebied waarin zij zijn gevestigd.

Bijgevolg is de Vlaamse Gemeenschap in deze onbevoegd om regelend op te treden.

Deze conclusie vloeit voort uit duidelijke teksten die geen enkele interpretatie behoeven. Bovendien is enkel de Vaste Commissie voor Taaltoezicht bevoegd om toezicht uit te oefenen op de SWT.

Vraag nr. 2
van 28 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Judoploeg – Sponsoring

Volgens de bondscoach van de judoploeg zou de Vlaamse overheid maar drie van de beloofde vijf miljoen frank sponsorgeld hebben overgemaakt. Kan de minister dit bevestigen ?

Hoe komt het in dat geval dat de ontbrekende 2 miljoen frank niet werden betaald en welk departement moet deze som ophoesten ?

Hoe reageert hij op de aantijging dat er vanwege de "gelegenheidssponsor", met name de Vlaamse overheid, een totale desinteresse kon worden vastgesteld ? Zo zouden de loges op de tornooien van Parijs en München, waar de Vlaamse regering gasten mocht ontvangen, leeg zijn gebleven. Tevens zou een judodag in het teken van Vlaanderen 2002 niet op de belangstelling van de regering hebben kunnen rekenen.

Anderzijds zou de nationale judoploeg na lobbying van de Belgische regering bij de Europese Judo Unie niet langer de Vlaamse Leeuw als logo op de kimono's van de atleten mogen aanbrengen. Is de minister hiervan op de hoogte ? Hoe heeft de Vlaamse regering hierop gereageerd ?

Antwoord

Op de vragen gesteld in verband met de sponsoring van de judoploeg door de Vlaamse overheid, kan ik als voogdijminister van het commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosso) slechts een gedeeltelijk antwoord formuleren, aangezien het Blosso slechts in beperkte mate betrokken was bij dit specifieke project.

De vragen hebben betrekking op een specifieke sponsoring vanwege de Vlaamse regering, bovenop de nor-

male subsidiëring vanwege Blosso. Structureel ontvangt de Vlaamse Judofederatie van Blosso 7.942.442 frank voor haar werking en 7.000.000 frank voor topsport.

Het Blosso heeft zich in dit project er enkel toe verbonden om de sportieve begeleiding te coördineren en er voor te zorgen dat deze overeenkomst geen negatieve impact zou hebben op de Blosso-subsidies voor het judo binnen het kader van het Blosso-topsportbeleid.

De sponsor-overeenkomst waarover sprake werd vastgelegd op de kredieten "Exportbevordering" en "Externe betrekkingen" en niet op het commissariaat-generaal Blosso. De desbetreffende vragen moeten dan ook worden gesteld aan de ter zake bevoegde minister.

Vraag nr. 3
van 30 juni 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

OCMW-rusthuis Affligem – Inspectieresultaat

Geregeld worden de OCMW-rusthuizen aan een inspectie onderworpen om na te gaan of ze voldoen aan de normen vastgesteld in het zogenaamde VIPA-decreet.

Onlangs werd het OCMW-rusthuis van Affligem geïnspecteerd. Naar ik heb vernomen zou dit rusthuis geenszins aan de normen voldoen en heeft de inspecteur er zelfs mee gedreigd de erkenning per 1 september 1995 in te trekken.

1. Hoeveel inspecties werden er reeds uitgevoerd in het OCMW-rusthuis van Affligem ?
2. Wat zijn de tekortkomingen van dit OCMW-rusthuis ?
3. Wanneer werden de bevoegde instanties (het plaatselijk OCMW-bestuur) van deze tekortkomingen ingelicht ?
4. Wat zijn de sancties indien er binnen de vastgestelde termijn geen positief resultaat kan worden vastgelegd ?

Antwoord

Aard van de inspectie-onderzoeken.

Teneinde na te gaan of de rusthuizen in Vlaanderen worden geëxploiteerd met inachtneming van de door de Vlaamse regering vastgestelde normen, worden zij op regelmatige tijdstippen aan een inspectie onderworpen.

De normen waaraan een rusthuis wordt getoetst zijn vervat in de bijlage B van het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening, een rusthuis of een dagverzorgingscentrum moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991.

Daarnaast wordt, in het kader van de subsidiëring van investeringsverrichtingen, nagegaan of een inrichting voldoet aan de infrastructurele eisen die worden ge-

steld aan een moderne en eigentijdse opvang van bejaarden.

Dit gebeurt overeenkomstig de subsidiereglementering vervat in het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden en zijn uitvoeringsbesluiten.

Erkenningsstoestand van het rusthuis "Van Lierde" in Affligem.

Het rusthuis "Van Lierde", Bellestraat 3 te 1790 Affligem (Hekelgem), uitgebaat door het OCMW van Affligem, werd bij ministerieel besluit van 27 december 1990 erkend van 1 september 1990 tot 1 september 1995 voor 62 woonegelegenheden.

Het OCMW beschikt daarnaast over de voorafgaande vergunning, verleend bij ministerieel besluit van 20 oktober 1989 en verlengd bij ministerieel besluit van 30 november 1994, om het rusthuis te herconditioneren en uit te breiden met 20 woonegelegenheden.

Bij ministerieel besluit van 30 april 1990 werd tevens een afwijking verleend op de volgende infrastructurele normen :

- norm 2.2.1. : de gebouwen moeten regelmatig worden onderhouden en beschermd tegen alle gevaar van vochtigheid en insijpeling van water ;
- norm 2.2.7. : aangepaste sanitaire installaties voor rolstoelpatiënten ;
- norm 3.2.1.8. : bij elk bed en in ieder sanitair moet een aan de toestand van de bejaarde aangepast oproepsysteem aanwezig zijn ;
- norm 3.2.1.9. : er moeten ten minste twee zitkamers van voldoende afmetingen, waarvan één voor niet-rokers, worden voorbehouden voor de bejaarden.

Deze afwijkingen werden verleend voor een beperkte termijn, nl. tot de beëindiging van de geplande herconditionerings-, herstellings- en uitbreidingswerken. Voor deze werken werd de voorafgaande vergunning reeds in 1989 verkregen.

Vraagstelling.

1. In de periode 1988 tot 1995 werden in het OCMW-rusthuis 12 inspecties uitgevoerd.
2. Tijdens het laatste inspectiebezoek van 8 juni 1995 werd vastgesteld dat :
 - het rusthuis niet voldoet aan de erkenningsnormen 4.1.4. (er is geen deskundige in animatie en activering) en 2.2.20. (aan de opgenomen bejaarden moet alle verzorging worden verzekerd die hun gezondheidstoestand vereist en moet de nodige hulp worden verstrekt bij de dagelijkse handelingen van het leven : de bejaarden worden reeds om 15 uur in nachtkledij gezet en de uren van middagmaal en avondmaal zijn eerder vroeg en beantwoorden niet aan de notie van een huiselijke dagindeling) ;
 - de werken met betrekking tot de aanpassing aan de infrastructurele normen 2.2.1., 2.2.7., en 3.2.1.9. nog steeds niet zijn aangevat en dit on-

danks de beslissing tot uitvoering door het OCMW van 1989 ;

- de aanvraag tot verlenging van de erkenning die overeenkomstig de ter zake geldende reglementering vóór 1 maart 1995 had moeten ingediend zijn, nog steeds niet werd ingediend.

3. Het OCMW van Affligem werd op 4 juli 1995 in kennis gesteld van de bevindingen van het inspectiebezoek van 8 juni 1995.

Op 17 juli 1995 werd aansluitend op dit schrijven een aanvraag tot verlenging van de erkenning ingediend, evenals een aanvraag tot hernieuwing van de afwijkingen op de erkenningsnormen 2.2.1., 2.2.7. en 3.2.1.9., daar deze aanpassingswerken vervat zitten in een subsidiëringdossier dat thans door het OCMW wordt voorbereid in het kader van de VI-PA-reglementering.

4. Deze instelling vertoont een fundamenteel tekort dat aanleiding kan geven tot een mogelijke sanctie.

Indien het rusthuis niet voldoet aan de erkenningsnormen, kan bij gemotiveerde beslissing de verlenging van de erkenning worden geweigerd, daar overeenkomstig artikel 15 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, geen enkel rusthuis mag worden geëxploiteerd dan met inachtneming van de vastgestelde erkenningsnormen.

**Vraag nr. 7
van 7 juli 1995
van de heer K. VAN DIJCK**

Bloso-gebouw Nieuwpoort – Bestemming

In Nieuwpoort staat reeds jaren een piramidegebouw leeg dat bedoeld was om er bepaalde diensten van Bloso in te huisvesten.

1. Op wiens vraag werd dit prestigegebouw destijds opgericht ?
2. Hoeveel heeft dit gebouw gekost ?
3. Welke bestemming werd er toen aan gegeven ?
4. Was is de reden van de leegstand ?
5. Wat zijn de jaarlijkse onderhoudskosten van dit gebouw ?
6. Wat zijn de toekomstplannen ?

Antwoord

1. Oprichting

Het Dispatchingcentrum in Nieuwpoort werd opgericht in opdracht van de toenmalige gemeenschapsminister van Cultuur, K. Poma.

2. Kostprijs

Totale kostprijs in 1984 : 145 miljoen.

3. Bestemming van het gebouw

Het Dispatchingcentrum werd opgevat enerzijds als een verzorgend centrum ten behoeve van de havengebruiker en anderzijds als een receptieve infrastructuur ten behoeve van de activiteiten en evenementen die zich aandienen uit het privaat en vrij initiatief.

Het Dispatchingcentrum fungeerde als :

- een dienstencentrum voor het gehele maritieme complex met sanitaire voorzieningen, wasserette, weerstation, publieke telefoon, EHBO, ... ;
- een centrum voor informatieve dienstverlening ;
- een organisatiecentrum voor opleidingscursussen ;
- een organisatiecentrum voor educatieve projecten m.b.t. het maritieme milieu ;
- een dienstencentrum voor het verenigingsleven.

Het Dispatchingcentrum werd als volgt gebruikt.

Benedenverdieping :

- administratief gedeelte, gebruikt door het Bloso ;
- de winkelruimte op de gelijkvloerse verdieping werd tot 15 maart 1995 verhuurd aan Marina Yachting Center te Oostende ;
- het sanitair gedeelte was vrij en kosteloos toegankelijk voor iedereen van 7 uur tot 23 uur ; de nachttoiletten waren open van 23 uur tot 7 uur.

Eerste verdieping :

De vergaderzaal en het auditorium werden gebruikt voor :

- theoretische cursussen van de Vlaamse Zeezeilschool (gemiddeld 150 uur/jaar) ;
- theoretische cursussen toerzeilen (gemiddeld 10 uur/jaar) ;
- allerlei vergaderingen (gemiddeld 10 uur/jaar) ;
- organisaties en briefings tijdens de internationale zeilregatta van het Koninklijk Belgisch Yachting Verbond (overkoepelt de Landelijke Bond van Watersportverenigingen in België, de Landelijke Windsurfing Federatie en de Vlaamse Vereniging voor Watersport – gemiddeld 30 dagen/jaar).

4. Reden van leegstand

Van een eigenlijke leegstand van het gebouw kan niet worden gesproken. Het sanitair gedeelte is sedert 1 april 1995 via een maandelijkse overeenkomst in gebruik gegeven aan de VVW-Nieuwpoort.

5. Onderhoudskosten (1994)

Onderhoudscontracten (lift, verwarmings-, telefoon- en alarminstallatie) : 300.172 frank. Werkingskosten (water, elektriciteit, gas en telefoon) : 1.083.108 frank.

6. Toekomstplannen

In de nabije toekomst zal het sanitaire gedeelte ter beschikking worden gesteld van de VVW en dit tegen kostprijs.

De mogelijkheid van een nieuwe bestemming wordt momenteel onderzocht. Het lijkt immers aangewezen dat wordt gezocht naar een volledige oplossing voor hergebruik van dit centrum. De Vlaamse Gemeenschap is geïnteresseerd in het gebruik van het centrum voor administratieve taken en diensten, onder meer voor het uitvoeren van Europese programmering in de regio.

Vraag nr. 8 van 18 juli 1995 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Gordel – Vlaams karakter

De jongste jaren is de Gordel, in afwijking van het oorspronkelijk opzet, meer en meer verworpen tot een louter sportief-recreatief evenement.

In het licht van de doorgedreven aandacht die de Vlaamse regering aan Vlaams-Brabant wil besteden, lijkt het mij dan ook aangewezen dat het Vlaams karakter van dit initiatief opnieuw wordt beklemtoond.

Dit kan onder meer door het nationaal symbool in het logo van de Gordel te verwerken, maar er zijn tal van andere mogelijkheden die ter zake ter beschikking liggen.

Kan de minister mij meedelen of hij ter zake al richtlijnen heeft gegeven of bepaalde acties in overweging neemt ?

Antwoord

Het is onjuist te beweren dat het Vlaams karakter van de Gordel onvoldoende tot uiting komt.

In alle communicatie die door organisator Bloso wordt gevoerd, wordt elke gelegenheid benut om de oorspronkelijke bedoeling van de Gordel te benadrukken. Dit is vooral de voorbije 3 jaar systematisch gebeurd.

N.a.v. de 15de Gordel dit jaar op 3 september, worden de pioniers van toen trouwens uitvoerig aan het woord gelaten in het Gordelmagazine dat op 1 miljoen exemplaren wordt verspreid. Voor het eerst ook is er dit jaar een intense samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant.

De Vlaamse Leeuw wordt geregeld gebruikt in het campagnemateriaal rond de Gordel. Gans het Gordelgebeuren draait de laatste jaren rond drie sleutelwoorden : Vlaams – sportief – groen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 1

van 27 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Samenwerking met BDBH

Op een persconferentie die de directeur-generaal van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH) in maart van dit jaar hield, werd verklaard dat de samenwerking met de Vlaamse Dienst erg stroef verloopt.

"Bepaalde" personen zouden moeilijkheden veroorzaken, sommige handelsattachés zouden onvoldoende medewerking verlenen aan de BDBH, enzovoort.

Kan de minister mij meedelen of hijzelf (of zijn voorganger) zijn Belgische collega om toelichting heeft verzocht?

Zo ja, welke uitleg werd door die collega verstrekt?

Zo neen, waarom niet?

Antwoord

De samenwerking tussen de BDBH en de regionale exportdiensten maakt het voorwerp uit van het samenwerkingsakkoord betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie van 17 juni 1994.

In het kader van dit akkoord werd een geregeld overleg tussen de gewestelijke en federale autoriteiten tot stand gebracht.

Knelpunten die ter zake zouden rijzen, worden aan de orde gebracht in dit overleg.

Vraag nr. 2

van 27 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Erkenning

Naar verluidt wordt de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) door de buitenlandse Kamers van Koophandel genegeerd bij de uitwerking van hun jaarprogramma's.

Kan de minister dit bevestigen?

Hoe denkt hij dit te verhelpen?

Antwoord

De jaarlijkse exportpromotieprogramma's van de Belgische Kamers van Koophandel in het buitenland worden nog steeds gesubsidieerd door het Fonds voor de Buitenlandse Handel van de BDBH.

Volgens de Bijzondere Wet van 16 juli 1993 beslist de federale overheid over deze subsidies na verplicht overleg met de gewesten. Op deze manier wordt ernaar gestreefd dat de jaarprogramma's van de Kamers voldoende rekening houden met de wensen van de Gewesten.

De BDBH stuurde zowel in 1994 als in 1995 de door de Kamers ingediende jaarprogramma's voor advies door naar de VDBH, die op zijn beurt zijn bemerkingen bezorgde aan de BDBH ten behoeve van de commissie van het Fonds voor de Buitenlandse Handel, waar de subsidiëring ervan werd besproken.

Vraag nr. 4

van 28 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BDBH – Vlaamse vertegenwoordiging

De Belgische ministerraad van 24 maart 1995 keurde een ontwerp van koninklijk besluit goed i.v.m. de vervanging van twee leden van de raad van bestuur van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel. Het gaat onder meer om de vervanging van de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering.

Tot nu toe heeft de Vlaamse regering zich verzet tegen de samenstelling van die raad van bestuur van de BDBH. Kan de minister mij bevestigen dat deze houding ongewijzigd blijft?

Werden er recentelijk nog stappen gezet om tot een doorbraak te komen in dit dossier?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft inderdaad op 19 oktober 1994 voorzien in de vervanging van een vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest in de raad van bestuur van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

Deze benoeming is noodzakelijk voor de verdediging van de belangen van het Vlaams Gewest in de raad van bestuur van de BDBH en betekent geen wijziging van de houding van de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering blijft streven naar een vertegenwoordiging naar rato van het percentage van het Vlaams Gewest in de export.

Vraag nr. 5

van 28 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Personeelsspreiding

Kan de minister mij een idee geven van de verhouding tussen het aantal personeelsleden van de Vlaamse

Dienst voor de Buitenlandse Handel dat in de centrale zetel in Brussel werkt en het aantal personeelsleden dat in de provinciale kantoren werkt ?

Antwoord

Momenteel bedraagt de verhouding van het aantal personeelsleden in de provinciale kantoren tot het aantal in de centrale zetel ongeveer 1 op 3.

Vraag nr. 7

van 28 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Peking

Uit het aprilnummer van het maandblad van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel verneem ik dat het stadsbestuur van Peking de VDBH heeft uitgenodigd om een zakenvoorstel te komen onderzoeken. Het lijkt daarbij de bedoeling om Vlaamse investeerders naar China te lokken.

Betekent dit dat de reis- en verblijfkosten van de VDBH-afgevaardigde(n) voor rekening van het stadsbestuur waren ?

Kan de minister mij meedelen hoeveel Vlaamse bedrijven met de VDBH contact hebben genomen met het oog op het bezoek van een missie uit Peking naar Brussel in dat verband ?

Antwoord

Zoals inderdaad uit het aprilnummer van de Nieuwsbrief van de VDBH blijkt, werd de VDBH door het stadsbestuur van Peking uitgenodigd om een zakenvoorstel te komen onderzoeken dat de oprichting van een "Euro-Zone" in één van de geplande ontwikkelingszones rond de stad beoogt.

Ter intentie van de Vlaamse bedrijven werd een speciale inspanning gedaan en werd in het district Mentougou een "Euro-Zone Flanders" opgericht waar Vlaamse bedrijven, naast een reeks andere faciliteiten, o.m. een reductie van 40 percent wordt aangeboden op de gangbare prijs voor het gebruik van volledig uitgeruste industriegrond en waar het stadsbestuur bovendien in een terugbetaling van 25 percent van de BTW voorziet.

Teneinde de VDBH op generlei wijze tegenover de Chinese initiatiefnemers te verplichten, heeft de VDBH de kosten van deze verplaatsing van de VDBH-vertegenwoordiger zelf gedragen.

Tot nu toe contacteerden een vijftal geïnteresseerde Vlaamse bedrijven de VDBH voor dit project.

E. BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 2

van 27 juni 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Verbindingswegen met Nederland

In antwoord op een vraag van 8 februari 1995 aangaande de verbindingswegen tussen Nederland en Voeren, deelt de voorganger van de minister mij mee dat hij de overname door het Vlaams Gewest van de verbindingsweg tussen 's Gravenvoeren en Mesch niet aangewezen achtte. Hij verwees naar de slechte staat van de weg en naar het feit dat Mesch in feite maar een klein gehucht is.

Nochtans sloot het Luiksgezinde gemeentebestuur van Voeren de weg destijds af voor het autoverkeer, omdat het hen een doorn in het oog was dat heel wat Nederlanders in 's Gravenvoeren kwamen winkelen.

Meent de minister derhalve niet dat, in het kader van de positieve actie die ten aanzien van Voeren reeds tijdens de vorige legislatuur werd beloofd, de overname door het Vlaams Gewest van deze openbare weg noodzakelijk is ?

Antwoord

De gewestwegen hebben in belangrijke mate een verkeersfunctie.

Gelet op de geringe verkeersintensiteit in de gemeente Voeren, is het niet te verantwoorden de lokale verbinding tussen 's Gravenvoeren en Mesch (NL) over te nemen als gewestweg.

Vraag nr. 7

van 6 juli 1995

van de heer J. CAUBERGS

Stedebouw – Burgerlijke partijstelling

Aan de diensten van Stedebouw zouden onderrichtingen zijn gegeven (15 februari 1994) om in strafzaken in verband met bouwovertredingen geen vordering als burgerlijke partij te formuleren.

1. Is het juist dat zulke onderrichtingen werden gegeven aan de provinciale diensten van Stedebouw ?
2. Zo ja, gebeurde zulks ook aan de diensten van Stedebouw-Limburg ? Wanneer is zulke nota verstuurd en door wie ?
3. Is eenzelfde nota verstuurd aan al de provinciale diensten voor Stedebouw en Ruimtelijke Ordening ?
4. Is er een onderscheid vast te stellen tussen de verschillende provinciale directies van Stedebouw in de houding en in de beslissingen inzake gelijkaardige overtredingen ?

Antwoord

1. De toenmalige diensten van het bestuur Ruimtelijke Ordening en Stedebouw werden op 15 februari 1994 aangeschreven dat in nieuwe stedebouwmisdrijvendossiers geen burgerlijke partijstelling meer mag gebeuren bij de strafrechtbanken.
2. Deze nota van 15 februari 1994 werd aan vijf buitendiensten verstuurd, dus ook aan de provinciale dienst in Hasselt. De aanschrijving gebeurde door het toenmalige hoofdbestuur, ingevolge een nota van 10 februari 1994 van de juridische dienst van de algemene administratieve diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur en waarbij de juridische dienst overleg pleegde met het kabinet van de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening.

De instructies die het voorwerp uitmaken van de bovenvermelde nota's waren het gevolg van een zeer duidelijke tendens in de rechtspraak, waarbij door de hoven en rechtbanken nagenoeg unaniem en zeer stelselmatig de burgerlijke partijstelling van het Vlaams Gewest en van de gemachtigde ambtenaar van Stedebouw als onontvankelijk werd afgewezen, dit in navolging van de cassatie-arresten van 20 januari 1993, nr. 3776 en 20 januari 1993, nr. 9894.

In de genoemde cassatie-arresten werd gesteld dat, indien het bestuur geen vergoeding voor eigen patrimoniale of morele schade vordert, de rechter geen veroordeling kan uitspreken ten voordele van het bestuur. Dit laatste doet evenwel geen afbreuk aan het op verzoek van de gemachtigde ambtenaar van Stedebouw rechtsgeldig bevolen herstel.

Vandaar dat het toezicht op de naleving van de Stedebouwwet onverminderd behouden blijft en dat, bij vaststelling van inbreuken, deze steeds het voorwerp van een proces-verbaal uitmaken, waarna de gemachtigde ambtenaar in toepassing van artikel 65 van de Stedebouwwet overgaat tot het vorderen van een herstelmaatregel.

3. De nota van 15 februari 1994 was geheel gelijk voor de vijf buitendiensten.
4. Op het huidige ogenblik worden stappen gezet om een betere coherentie in de beslissingen van de verschillende provinciale afdelingen tot stand te brengen.

**Vraag nr. 8
van 6 juli 1995
van de heer J. GEYSELS**

Windmolenpark Zeebrugge – Inkomsten

Op 8 februari 1993 werd het windturbinepark van Zeebrugge overgedragen aan het Vlaams Gewest.

Op 3 mei jongstleden besliste de Vlaamse regering, op voorstel van de minister van Openbare Werken, om het park in concessie te geven.

In het recente verleden zouden de inkomsten van dit park overgemaakt zijn aan het Vlaams Gewest.

Werden deze gelden bij de algemene middelen gevoegd of kregen zij een welbepaalde bestemming ?

Over welke bedragen gaat het hier en wat was (is) de bestemming ervan ?

Antwoord

Het ministerie van Openbare Werken en de Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ) hebben op 29 oktober 1987 een overeenkomst gesloten voor de valorisatie van de elektrische energie geproduceerd door het windmolenpark van Zeebrugge.

Deze overeenkomst bepaalt dat de opbrengst van de geproduceerde energie door Electrabel gestort wordt op een speciale rekening die MBZ opent voor het windmolenpark en dat het ministerie van Openbare Werken mag putten uit deze rekening voor het betalen van de exploitatiekosten van het windmolenpark. De overeenkomst voorziet tevens in het betalen van een vergoeding van MBZ volgens de opbrengst van de geproduceerde elektriciteit, met een minimum van 400.000 frank per jaar.

Vanaf 1 december 1993 wordt de opbrengst van de geproduceerde elektriciteit door Electrabel gestort op de ontvangstenrekening van de rekenplichtige van de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Deze rekenplichtige stort de ontvangen sommen door naar de ontvangstenrekening van het Vlaams Infrastructuurfonds.

De ontvangsten worden derhalve aangewend voor het uitvoeren van studies en de realisatie van projecten in de sector vervoer en openbare werken.

De geboekte ontvangsten op de ontvangstenrekening van de rekenplichtige van de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent belopen (zonder BTW) :

— voor december 1993 :	1.460.771 F
— voor 1994 :	8.689.093 F
— voor januari-april 1995 :	9.628.010 F

De ontvangsten zijn vanaf 1 januari 1995 aanzienlijk verhoogd, omdat vanaf deze datum een extra steun wordt gegeven van 1 frank per geproduceerde kWh. Deze steunmaatregel geldt momenteel voor een periode van 4 jaar.

De exploitatiekosten tot en met 31 december 1994 werden nog aangerekend op de speciale rekening-MBZ. Deze rekening vertoont op 10 juni 1995 een positief saldo van 2.337.168 frank.

Vanaf 1 januari 1995 worden de exploitatiekosten aangerekend op de ontvangstenrekening van de rekenplichtige van de afdeling Elektriciteit en Mechanica Gent.

**Vraag nr. 10
van 7 juli 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Voeren – Aanwijsborden

Sinds een drietal jaren kan elke gemeente een aanvraag

indienen om bezienswaardigheden, toeristische trekpleisters of openbare gebouwen in de gemeente te signaleren.

De gemeente Voeren wil hier blijkbaar niet aan meewerken.

De vraag in dat verband van de dienst Bruggen en Wegen van de Vlaamse Gemeenschap, district Tongeren, bleef onbeantwoord.

Als de gemeente in gebreke blijft zou een voorstel van de VVV worden verwacht en alle privé-initiatieven die niet conform de wetgeving zijn zouden worden opgeruimd.

Kan de minister mij meedelen wat de stand van zaken is met betrekking tot de gemeente Voeren ?

Antwoord

Het koninklijk en het ministerieel besluit van 1 februari 1991, met betrekking tot de signalisatie van plaatsen en instellingen van algemeen belang of van toeristische aard, reglementeren deze aangelegenheid (Belgisch Staatsblad van 14 maart 1991).

Teneinde tot een degelijke bewegwijzering te komen is een geïntegreerde aanpak noodzakelijk.

Aangezien de gemeentelijke wegbeheerder de spil is en instaat voor de signalisatie van dergelijke lokale aangelegenheden, werd reeds op 12 juni 1992 door de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, afdeling Wegen Limburg, een nota verstuurd naar alle Limburgse gemeenten met het verzoek een globaal signalisatieplan uit te werken, teneinde tot een eenvormige en duidelijke bewegwijzering te komen.

Eind 1994 werden de gemeenten door de toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, nogmaals opgeroepen om een degelijk globaal signalisatieplan uit te werken en dit in overleg met de administratie.

Tot op heden werd vanuit de gemeente Voeren nog geen enkele reactie ontvangen.

Gelet op het feit dat een signalisatie ononderbroken moet zijn vanaf beginpunt (vanaf dichtsbijgelegen gewestweg) tot eindpunt (meestal gelegen langs een gemeenteweg), wordt de aanvrager verzocht zijn aanvraag in te dienen via het plaatselijk gemeentebestuur.

Aangezien de gemeente Voeren geen continuïteit verzekert langs de gemeentewegen en gelet op het feit dat voornoemd koninklijk besluit of ministerieel besluit niet vermelden dat bepaalde signalisatie moet worden geplaatst, kan de betrokken aanvrager het recht tot plaatsen van dergelijke signalisatie langs gewestwegen dan ook niet afdwingen.

Het niet garanderen van de continuïteit langs de gemeentewegen is een voldoende reden om dergelijke vergunningsaanvragen te weigeren, aangezien het vooropgesteld doel niet wordt bereikt.

Vraag nr. 11 van 7 juli 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sluizen – Zondagsbediening

Enige tijd geleden vroeg de Vereniging voor Watersport dat het Vlaams Gewest ervoor zou zorgen dat voortaan alle sluizen ook 's zondags zouden worden bediend. De binnenvaart, die zich daar destijds tegen verzette, zou geen bezwaren meer hebben.

Alleszins zou dergelijke maatregel het toerisme in Vlaanderen zeer ten goede komen, als men afgaat op wat men in Nederland ziet en nu ook in Wallonië.

Kan de minister mij meedelen of er al beslissingen zijn getroffen in die richting ?

Wat zouden de financiële gevolgen zijn, meer bepaald m.b.t. de vergoeding van de sluiswachters of met betrekking tot eventuele bijkomende aanwervingen ?

Antwoord

1. In 1988 werd op initiatief van GOM Antwerpen de stuurgroep Riviertoerisme in het leven geroepen die de haalbaarheidsstudie "Riviertoerisme" liet uitvoeren.

In overleg met o.a. de watersportfederaties, werd in deze stuurgroep nagegaan op welke waterwegen de kunstwerken bij voorkeur zouden worden bediend teneinde ze op zondag open te stellen voor de pleziervaart ; het meest interessante was om de verbinding Nederland-Noordzee te verwezenlijken.

In 1991 werd door middel van het besluit van de Vlaamse executieve van 27 maart 1991, later vervangen door het besluit van de Vlaamse executieve van 7 maart 1993, overgegaan tot de invoering van een vaarvergunning in de vorm van een waterwegenvignet.

De invoering van dit vignet ging samen met het starten van de bediening van de kunstwerken op bepaalde waterwegen op zon- en feestdagen gedurende het vaarseizoen, d.w.z. op Hemelvaartsdag, tijdens het Pinksterweekend en op de zon- en feestdagen van de maanden juli (+ eventueel het laatste weekend van juni) en augustus (+ eventueel het eerste weekend van september).

De inkomsten uit de verkoop van het waterwegenvignet zijn voornamelijk bestemd voor de betaling van het personeel dat de zondagsbediening voor de pleziervaart verzekert.

Alle sluizen op alle waterwegen openstellen heeft weinig zin aangezien er soms weinig of geen interesse is voor de zondagsvaart op bepaalde waterwegen ; in dit verband wordt verwezen naar de proef met de openstelling van het kanaal Leuven-Dijle tijdens het vaarseizoen 1994. Het aantal gebruikers was zo gering dat dit jaar de openstelling niet in overweging werd genomen. Zulks heeft zich ook reeds op andere waterwegen voorgedaan.

Ook de openstelling tijdens de rest van het jaar

heeft geen zin, omdat er weinig of geen interesse is om tijdens de winter te varen.

Wat de binnenscheepvaart betreft, kan nog worden aangestipt dat zij zich enkel verzet tegen de afschaffing van de zondagsrust; dus tegen de herinvoering van de zondagsvaart voor de beroepsvaart (vrachtvaart).

De vertegenwoordigers van de binnenscheepvaart hebben echter geen problemen met de pleziervaart op zondag, op voorwaarde dat zij er geen hinder van ondervinden.

2. Wat de financiële gevolgen betreft, kan ik meedelen dat het openstellen van de waterwegen gedurende 15 zon- en feestdagen, zoals dit thans is gepland, bijkomende loonkosten meebrengt van 3,5 miljoen frank.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 3
van 27 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Benoemingen

Enige maanden geleden geraakte bekend dat de raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel werd benoemd.

Op basis van welke overwegingen gebeurde deze benoeming?

Meent de minister niet dat er nog moeilijk van depolitisering kan worden gesproken na de benoeming destijds van de top van de VDBH en thans weer de benoeming van de voorzitter van de raad van bestuur, telkens duidelijk op basis van politieke verdiensten, veeleer dan van kennis en/of ervaring inzake export en buitenlandse handel?

Waarom werd geen afgevaardigde van onze exportbedrijven tot voorzitter van de VDBH benoemd?

L. VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 2
van 30 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Schuldvorderingen onderwijsdepartement

Eind 1994 geraakte bekend dat de gemeente Voeren 15 miljoen frank moest terugbetalen aan de Vlaamse Gemeenschap. Het gaat om onterecht geïnde toelagen voor de Franstalige afdeling van de gemeentelijke basisschool. De Retour à Liège-meerderheid had het Franstalig onderwijs in deze school immers gestaakt en de gebouwen verhuurd aan de Action Fouronnaise, die er privé-onderwijs organiseerde. Dat voldeed niet aan de wettelijke bepalingen.

Kan de minister mij meedelen of de gemeente Voeren reeds gevolg heeft gegeven aan de desbetreffende brief van de dienst Infrastructuur van het Gesubsidieerd Onderwijs?

E. BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 1
van 27 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Bussen voor Cuba

Naar aanleiding van de actie "Bussen voor Cuba", georganiseerd door "de coördinatie voor de opheffing van de blokkade tegen Cuba", wordt gezegd dat een tiental oude bussen zouden worden overgekocht van De Lijn.

Kan de minister bevestigen dat dergelijke transactie heeft plaatsgevonden of dat er verbintenissen in die zin werden aangegaan?

Kan hij in dat geval bevestigen dat de bussen voor een prijs van 50.000 frank van de hand werden gedaan? Werd er getracht een hoger bod te verkrijgen?

Vraag nr. 3
van 27 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vierbaanswegen – Rotondes

De lange lijdensweg die de Belgische wet op de onbemande camera's aflegt doet vrezen dat de gevaarlijke kruispunten op onze wegen nog een tijd gevaarlijk zullen blijven.

De ervaring (onder meer in Engeland) leert anderzijds dat de aanleg van rotondes wellicht het meest geschikt is voor wegen met vier rijstroken.

De aankomende wagens zijn verplicht af te remmen en de voorrang voor het verkeer op de rotonde heeft tot gevolg dat over het algemeen vlot wordt ingevoegd.

Overweegt de minister om op dergelijke wegen, ik denk onder meer aan de A12 Brussel-Boom en de expresweg Antwerpen-kust, de gevaarlijke kruispunten met verkeerslichten om te vormen tot rotondes ?

Bestaat er ter zake een concrete planning?

Vraag nr. 6
van 30 juni 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Borden "Vlaanderen" – Plaats

Het initiatief dat destijds werd genomen om aan de grenzen van Vlaanderen borden te plaatsen met ons nationaal symbool, is ongetwijfeld positief. Het maakt Vlaanderen bekend bij de buitenlanders en hopelijk scherpt het het zelfbewustzijn van de eigen bevolking wat aan.

Toch lijkt het mij vreemd dergelijke borden te plaatsen aan de grens van West-Vlaanderen en Frankrijk, meer bepaald de Franse Nederlanden, Daardoor ontstaat immers een verwarrende situatie. Men verlaat "Flandre" om in Vlaanderen te komen.

Even eigenaardig is het dat wanneer men de hoofdstad van Vlaanderen verlaat, men ... Vlaanderen binnenrijdt.

Meent de minister niet dat het beter zou zijn dergelijke borden alleen aan de buitengrenzen van Vlaanderen te behouden ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
1	27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Samenwerking met BDBH</i>	24
2	27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Erkenning</i>	24
3	○ 27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Benoemingen</i>	28
4	28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BDBH – Vlaamse vertegenwoordiging</i>	24
5	28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Personeelsspreiding</i>	24
6	28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenten met bijzonder taalstatuut – Werkgroep</i>	1
7	28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Peking</i>	25
11	13.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Export Plus Plan – Stand van zaken</i>	1
12	13.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Promotie buitenlandse handel – Economische vertegenwoordigers</i>	1
13	13.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Promotie buitenlandse handel – Exportadviseurs</i>	2
14	18.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest – Nieuwe projecten</i>	2
L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken				
1	27.06.1995	B. Vandendriessche	<i>Onvolledige lagere scholen – Toekomst</i>	2
2	○ 30.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Schuldvorderingen onderwijsdepartement</i>	28
3	27.06.1995	N. Maes	<i>Ambtenarij – Sekseneutrale beroepsnamen</i>	3
4	28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalbadscholen – Organisatie</i>	3
5	28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Werkgroep</i>	4
6	30.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Studiebegeleiding – Migranten</i>	4
7	07.07.1995	L. Sannen	<i>Onderwijs – Commissie Laakbare Praktijken</i>	4
8	12.07.1995	M. Verlinden	<i>Universiteit Boekarest – Leerstoel Nederlands</i>	5
9	12.07.1995	M. Verlinden	<i>Deliberatie – Beroepsprocedure</i>	6
11	12.07.1995	M. Verlinden	<i>Laatste schooldag – Ouderavond en proclamatie</i>	7
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
2	06.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beschermde landschappen – Reclame</i>	7
3	06.07.1995	J. Geysels	<i>Geluidshinder – Muziekinstallaties in auto's</i>	8
5	10.07.1995	M. Verlinden	<i>De Velp – Waterkwaliteit</i>	8
6	10.07.1995	M. Verlinden	<i>Zandgroeve Bijvoorde – Vervuiling</i>	9
7	10.07.1995	G. Cardoen	<i>Aquafin – Werken in Galmaarden</i>	9

8	12.07.1995	M. Verlinden	<i>Zandgroeve Bijvoorde – Afvalstort</i>	10
9	12.07.1995	M. Verlinden	<i>Zandgroeve Bijvoorde – Grondwaterpeil</i>	11
10	12.07.1995	M. Verlinden	<i>Zandgroeve Bijvoorde – Bescherming</i>	12

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

1	○	27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Bussen voor Cuba</i>	28
2		27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Verbindingswegen met Nederland</i>	25
3	○	27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vierbaanswegen – Rotondes</i>	29
4		27.06.1995	L. Maximus	<i>Rivierloodsen Zeekanaal Willebroek – Personeelsbezetting</i>	12
5		28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterloos Veld Sint-Genesius-Rode – Bouwplannen</i>	13
6	○	30.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Borden "Vlaanderen" – Plaats</i>	29
7		06.07.1995	J. Caubergs	<i>Stedebouw – Burgerlijke partijstelling</i>	25
8		06.07.1995	J. Geysels	<i>Windmolenpark Zeebrugge – Inkomsten</i>	26
10		07.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Aanwijsborden</i>	26
11		07.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sluizen – Zondagsbediening</i>	27
12		10.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Reizigersinformatie</i>	13
13		18.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Toepassing taalwetgeving</i>	14

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

1		27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN Teletekst – Zendtijd</i>	14
2		27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Kabeltelevisie</i>	14
3		27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN De zevende dag – Politici</i>	15
4		27.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN De toestand is hopeloos – Neutraliteit</i>	15
5		05.07.1995	W. Aers	<i>BRTN Verkiezingsuitzending – Neutraliteit</i>	15
6		07.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN – Nederlands in de Wereld</i>	16
7		12.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN Voor de dag – Politici</i>	17

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

1		28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenten met bijzonder taalstatuut – Werkgroep</i>	17
2		05.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sociale woningen – Autochtonen</i>	17
3		10.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik – Sint-Genesius-Rode</i>	18
4		12.07.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentepersoneel – Minimumlengte</i>	18
5		18.07.1995	G. Vanleenhove	<i>Nieuwe Gemeentewet – Mondelinge en schriftelijke vragen</i>	19
6		19.07.1995	M. Verlinden	<i>Aflevering gemeentelijke documenten – Kosten</i>	19

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

1		28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik – Sabena in Zaventem</i>	20
2		28.06.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Judoploeg – Sponsoring</i>	21

3	30.06.1995	E. Van Vaerenbergh	<i>OCMW-rusthuis Affligem – Inspectieresultaat</i>	21
7	07.07.1995	K. Van Dijck	<i>Bloso-gebouw Nieuwpoort – Bestemming</i>	22
8	18.07.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Gordel – Vlaams karakter</i>	23